

РЕШЕНИЕ

№ 1539

гр. София, 06.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21
състав,** в публично заседание на 06.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Румяна Лилова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **4413** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба с вх. № 10635 от 03.05.2012 г. по описа на Административен съд София – град (АССГ) и вх. № 53-00-242 от 02.04.2012 г. по описа на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението” (Д„О.”), сега Дирекция „Обжалване и данъчноосигурителна практика” (Д„ОДОП”) при Централното управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП), уточнена с допълнителна молба от 15.05.2012 г. (лист 42 от делото), подадени от [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управлението в [населено място], ж. к. Сухата река”, [улица], ет. 2, представлявано от действащите само заедно управители В. С. и Г. К., срещу Ревизионен акт № [ЕГН] от 02.09.2011 г., издаден от орган по приходите при Териториална дирекция (ТД) на НАП – С., дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители” (СДО), в потвърдената и изменената с Решение № 532 от 12.03.2012 г. на директора на Д„О.” - [населено място], сега Д„ОДОП”, части. Дружеството – жалбоподател оспорва отказа на органа по приходите за признаване правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 22732,28 лв. за период м. юли 2009 г. и за м. август 2009 г. в размер на 8075,23 лв., ведно със съответните лихви, както и отказа за признаване право на приспадане на данъчен кредит за м. април, септември и октомври 2009 г. и м. август 2010 г., както и определения корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) за 2009 г. в размер на 41637,32 лв., ведно със съответните лихви.

В жалбата се поддържа, че оспореният РА е незаконосъобразен и неправилен, поради нарушение на материалния закон. Твърди се, че при произнасянето си ответникът не е съобразил изложените пред него аргументи и представените доказателства.

По приложението на Закона за данъка върху добавената стойност (ЗДДС):

Жалбоподателят поддържа, че органите по приходите неправилно са отказали правото на приспадане на данъчен кредит, независимо от всички представени доказателства в хода на ревизионното производство по доставки, както следва (л. 69):

- от [фирма] съгласно данъчни фактури с № 0...1530 от 01.07.2009 г., № 0...1534 от 03.07.2009 г., № 0... 1536 от 03.07.2009 г., № 0... 1538 от 06.07.2009 г., № 0...1547 от 10.07.2009 г., № 0...1554 от 14.07.2009 г., № 0...1558 от 15.07.2009 г., № 0...1564 от 17.07.2009 г., № 0...1572 от 20.07.2009 г., № 0...1575 от 22.07.2009 г., № 0...1653 от 23.08.2009 г. и № 0...1674 от 27.08.2009 г.;

- от [фирма] съгласно данъчни фактури с № 0...393 от 18.08.2010 г., № 0...402 от 25.08.2010 г., № 0...409 от 30.08.2010 г. и № 0...413 от 31.08.2010 г.;

- от [фирма] съгласно данъчни фактури с № 0...251 от 07.09.2009 г., № 0...264 от 11.09.2009 г., № 0...268 от 17.09.2009 г., № 0...453 от 02.10.2009 г., № 0...467 от 20.10.2009 г., № 0...219 от 11.08.2009 г., № 0...224 от 14.08.2009 г. и № 0...226 от 16.08.2009 г.;

- от [фирма] съгласно данъчни фактури с № 0...267 от 28.04.2009 г., № 0...269 от 29.04.2009 г. и № 0...30.04.2009 г. и

- от [фирма] съгласно данъчна фактура № 0...364 от 07.04.2009 г.

Жалбоподателят е изложил мотиви, че непредставянето на калкулация на сформирание на цена от страна на дружествата осъществили доставките, непосочването на лицата извършили услугите, непредставянето на доказателства, че същите разполагат с необходимата квалификация, липсата на имена и длъжности на подписалите приемо-предавателните протоколи за извършените услуги, са неотнормирани аргументи за непризнаването на реалност на доставката. Решаващият орган, според жалбоподателя, не е съобразил, че правото на приспадане на данъчен кредит изисква реалност на доставката, а не идентификация на лицето, което я е извършило, още повече, че доставчиците са дружества, а не физически лица. Поддържа, че от представените доказателства е видно, че са изяснени предметът и вида на доставките по договорите, постигнатото съгласие между страните за точното изпълнение на търговските сделки, както и самото изпълнение. Сочи, че в значителна степен органите по приходите са поставили възникването на правото на данъчен кредит в зависимост от поведението на доставчика, като не са отчели, че доказателствената тежест за представянето на документи в хода на ревизионното производство е на органа, за разлика от случаите на особени ревизии.

По приложението на ЗКПО:

Жалбоподателят поддържа, че неправилно решаващият орган е увеличил финансовия резултат на дружеството с 416373,20 лв. по всички фактури, издадени от [фирма], всички фактури, издадени от [фирма] и по данъчни фактури № [ЕГН] от 11.08.2009 г., №[ЕГН] от 14.08.2009 г. и № [ЕГН] от 16.08.2009 г., издадени от [фирма], като е определил корпоративен данък за 2009 г. в размер на 41637,32 лв., ведно със съответните лихви. Сочи, че разпоредбата на чл. 10. ал. 4 ЗКПО поставя единствено изискване за притежание на фискална касова бележка, съдържаща съответните законови реквизити, като необходимо условие за признаване на счетоводен разход за данъчни цели при наличие на реалност на доставката. Поддържа, че спрямо

получателя на доставката, посочената норма е насочена към дисциплиниране на стопанския субект при отчитане на разходите за данъчни цели. Разпоредбата не се интересува, дали фискалното устройство е надлежно регистрирано, а изисква единствено притежанието на фискална касова бележка.

Предвид така развитите съображения, дружеството-жалбоподател моли отмяната на спорния РА, в потвърдената и изменената с Решение № 532 от 12.03.2012 г., издадено от директора на Д"О.", сега Д"ОДОП", - С., част.

В съдебните заседания жалбоподателят, редовно призован, се представлява от редовно упълномощения адв. Д., който от негово име поддържа жалбата. По същество моли нейното уважаване. Претендира направените по делото разноски. Прилага списък на разноските.

Ответникът директорът на Д"О.", сега Д"ОДОП" – С. при ЦУ на НАП, редовно призован, не се явява, но се представлява в съдебните заседания от юрисконсулт З., която от негово име оспорва жалбата. По същество моли да бъде отхвърлена. Претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

С. градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител за участие в производството и не дава заключение по предявеното оспорване.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването и като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК срещу РА, потвърден с решението на директора на Д"О.", сега Д"ОДОП", се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

Административен съд София – град, Първо отделение, 21 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1100067 от 08.02.2011 г. (л. 5 от преписката), издадена на осн. чл. 112 ДОПК и чл. 113 ДОПК. С посочената ЗВР е възложено извършването на ревизия на [фирма], с адрес за кореспонденция в [населено място],[жк], [улица], ет. 2 и адрес по чл. 8 ДОПК - същия, за задължения на дружеството, както следва: 1. данък по чл. 34-36 ЗКПО за периода 01.01.2005 г. – 31.12.2006 г.; 2. данък по чл. 194, чл. 195, чл. 204 ЗКПО за периода 01.01.2007 г. – 31.12.2009 г.; 3. вноски за ДОО за наети лица (извън осигурените на основание чл. 4, ал. 3, т. 1, 2 и 4 КСО за периода 01.01.2005 г. – 31.12.2010 г.; 4. вноски за здравно осигуряване на наетите лица (извън осигурените на основание чл. 40, ал. 1 ЗЗО за периода 01.01.2005 г. – 31.12.2010 г.; 5. вноски за ДЗПО за професионален пенсионен фонд за периода 01.01.2005 г. – 31.12.2010 г.; 6. вноски за ДЗПО за УПФ за наетите лица (Извън осигурените на основание чл. 4, ал. 3, т. 1, 2 и 4 КСО за периода 01.01.2005 г. – 31.12.2010 г.; 7. вноски за фонд гарантирани вземания на работници и служители по несъстоятелност за периода 01.01.2005 г. – 31.12.2010 г.; 8. данък върху добавената стойност за периода 01.12.2005 г. – 31.12.2010 г.; 9. корпоративен данък за периода 01.01.2005 г. – 31.12.2009 г. Определени да извършат ревизията са лицата И. Д. И. – Д. - главен инспектор по приходите, ръководител екип, Е. Б. И. - главен инспектор по приходите, В. Л. А. – инспектор по приходите, С. С. Т. - главен инспектор по приходите. Заповедта е издадена от компетентен орган по приходите С. С. В. – главен инспектор по приходите, Дирекция „СДО” при ТД на НАП – С. (Заповед № РД-01-6 от 04.01.2010 г. на директор на ТД на НАП – С., т. II.12, на л. 52-54, Заповед № 365-А от 19.01.11 г. на л. 57 и Заповед №

190.1 от 23.03.2010 г. на л. 59). Заповедта за възлагане на ревизия е връчена на пълномощник на данъчния субект на 15.02.2011 г. (чл. 113, ал. 2 ДОПК). Срокът на ревизията е определен на три месеца, считано от датата на връчването на посочената ЗВР, тоест до 15.05.2011 г.

На 09.03.2011 г. е издадена ЗВР № 1100105 (л. 7 от преписката) на осн. чл. 112 ДОПК и чл. 113 ДОПК, с която се изменя горепосочената ЗВР № 1100067 от 08.02.2011 г., в частта на ревизираните задължения, чийто обхват е разширен. Посочено е, че ревизията следва да обхване и задълженията на дружеството по чл. 35 - 38 ЗОДФЛ за периода 01.01.2005 г. – 31.12.2006 г. и по чл. 42 - 49 ЗДДФЛ за периода 01.01.2007 г. – 31.12.2010 г. Заповедта е издадена от компетентен орган по приходите Т. Т. В. – началник отдел „Контрол”, дирекция „СДО” при ТД на НАП – С. (Заповед № РД-01-6 от 04.01.2010 г. на директор на ТД на НАП – С., т.П.12, на л. 52 - 54). Заповедта за възлагане на ревизия е връчена на пълномощник на данъчния субект на 14.03.2011 г. (чл. 113, ал. 2 ДОПК). Срокът на ревизията е определен до 16.05.2011 г.

На 13.05.2011 г. е издадена нова ЗВР № 1100215 (л. 8 от преписката) на осн. чл. 112 ДОПК и чл. 113 ДОПК, с която се изменя ЗВР № 1100105 от 09.03.2011 г., в частта на срока за извършване на ревизията, който е определен до 15.06.2011 г. Заповедта е издадена от компетентен орган по приходите С. С. В. – главен инспектор по приходите, Дирекция СДО при ТД на НАП – С. (Заповед № РД-01-6 от 04.01.2010 г. на директор на ТД на НАП – С., т. П.12, на л. 52 - 54 от делото, Заповед № 2450-А от 28.04.2011 г. на л. 55 и л. 56 и Заповед № 190.1 от 23.03.2010 г. на л. 59 от преписката). Заповедта за възлагане на ревизия е връчена на пълномощник на данъчния субект на 18.05.2011 г. (чл. 113, ал. 2 ДОПК).

Дружеството – жалбоподател попада в обхвата на СДО към ТД на НАП – С. съгласно Заповед № РД-01-1 от 04.01.2010 г., издадена от ТД на НАП – С. и Приложение № 1 към нея под № 1027. (л. 38-40 от делото).

На 29.06.2011 г., в срока по чл. 117, ал. 1 ДОПК, е издаден Ревизионен доклад № 1100215 (РД, л. 26 – 130 от преписката) от ревизиращите органи И. - Д., И., А. и Т., определени с посочените по – горе ЗВР. Той е подписан именно от определените със ЗВР органи по приходите. Р. доклад има съдържанието, предвидено в чл. 117, ал. 2 и ал. 3 ДОПК и е връчен на управителя на ревизирувания субект на 05.07.2011 г., тоест след изтичането на срока по чл. 117, ал. 4 ДОПК. В удължения по искане на лицето срок по чл. 117, ал. 5, изр. второ ДОПК (виж. Решение № 302/19.07.2011 г., л. 136 от преписката), дружеството-жалбоподател е представило писмено възражение срещу РД, с вх. № 2553-03-1447 от 19.08.2011 г. (л. 11-25 от преписката).

Видно от РД и документите, обективирали извършените в хода на ревизионното производство процесуални действия, ревизиращите органи по приходите са направили следните констатации:

През ревизирувания период основната дейност на дружеството е монтаж, изработване и поддръжка на отоплителни, климатични и вентилационни инсталации.

За данъчен период 01.04.2009 г. - 30.04.2009 г. е подадена е справка-декларация вх. № 22150978789 от 13.05.2009 г. в срока по чл. 125, ал. 5 ЗДДС, с резултат за периода-ДДС за внасяне в размер на 5681,17 лв. В съответствие с разпоредбите на чл. 125, ал. 9 ЗДДС, информацията от регистрите е подадена на магнитен носител, за което е издаден протокол.

При ревизията не са констатирани основания за корекция на данъчната основа на извършените доставки и на начисления данък, но са констатирани такива за корекция

на данъчната основа на получените доставки и на данъчния кредит.

Чрез включване в дневника си за покупки и в справката декларация за периода 01.04.2009 г. - 30.04.2009 г. задълженото лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 10583,33 лв. за получени доставки по следните данъчни фактури (ДФ), издадени от [фирма]:

- ДФ № [ЕГН] от 28.04.2009 г., с предмет СМР съгласно договор, с данъчна основа 20000,00 лв. и начислен ДДС в размер на 4000,00 лв.

- ДФ № [ЕГН] от 29.04.2009 г., с предмет СМР, съгласно договор, с данъчна основа 22500,00 лв. и начислен ДДС в размер на 4500,00 лв.

- ДФ № [ЕГН] от 30.04.2009 г., с предмет СМР, съгласно договор, с данъчна основа 10417,00 лв. и начислен ДДС в размер на 2083,40 лв.

По така изброените фактури, чрез включване в дневника за покупки и справката декларация за периода, лицето е упражнило правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 10583,33 лв. Ревизиращите са взели становище, че в резултат на събраните в хода на ревизионното производство доказателства и описаните обстоятелства с Протокол № 2225-1100067-2/11.04.2011 г. (л. 452 от преписката) за извършена насрещна проверка на [фирма] не може по безспорен начин да се установи наличието на облагаема доставка на услуга по смисъла на чл. 9 ЗДДС. До същото дружество е изпратено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗ) № 2553-06-440 от 21.02.2011 г. (л. 458 от преписката). Извършени са, с цел връчване на цитираното ИПДПОЗ две посещения на адреса за кореспонденция, при което е установено, че на адрес в [населено място], [улица] не се намира офис на [фирма], липсва табела или друг надпис с името на фирмата. За посещенията са съставени протоколи № 2430 от 24.02.2011 г. (л. 464 от преписката) и № 2559 от 08.03.2011 г. (л. 462 от преписката). На 09.03.2011 г. е изготвено съобщение по чл. 32 ДОПК с № 0353-06-492 (л. 468 от преписката). Съобщението е свалено на 25.03.2011 г. и се счита за редовно връчено на основание чл. 32, ал. 6 ДОПК. С ИПДОЗЛ № 2553-03-669 от 27.04.2011 г. (л. 631 от преписката) и ИПДОЗЛ № 2553-03-769 от 12.05.2011 г. (л. 557 от преписката) е изискано от ревизираното дружество да представи доказателства относно реалността на извършените доставки, както и да окаже съдействие за установяване на контакт с лицето, от което се иска информацията. Представени са заверени копия на фактури с предмет на доставките СМР съгласно договор, приложени са Акт образец 19 с описание на доставката реинженеринг на проектна документация; търговски договор сключен между [фирма], в качеството му на възложител и [фирма], в качеството му на изпълнител за реинженеринг на проектна документация, протоколи за отчитане на извършена работа Акт образец 19, хронология на счетоводните операции по счетоводни сметки 401 в кореспонденция със сметка 501, 4531, 602. В хода на ревизията е направен анализ на извършената насрещна проверка и подадените документи и доказателства. По отношение на представения договор за реинженеринг на строителна документация от 31.03.2009 г. е установено несъответствие между наименованието на стоката или услугата във фактурите и Акт 19, тъй като във фактурите е записано СМР съгласно договор, като не е описан № и дата, а в Акт 19 за отчитане на извършена работа е записано реинженеринг на строителна документация, количество - 1 и обща стойност. Направен е извод, че липсва описание на видовете дейности в количествено и стойностно изражение. Констатирано е още, че не е представена информация за начина на калкулиране на цената на услугата и нейните елементи - материали, труд и

др., лицата, извършили услугата - име, ЕГН, използвани активи за извършване на услугата. От органите по приходите е направена и проверка в информационния масив на НАП, при която е установено, че [фирма] е deregистриран по ЗДДС считано от 14.01.2010 г. по инициатива на орган по приходите. При проверка на сключените трудови договори е установено, че за периода м. 01.2009 г. до 30.04.2009 г. в дружеството са назначени 6 лица на длъжност работник строителство. Посочено е, че липсват доказателства за кадрова обезпеченост за осъществяване на доставките по договора за реинженеринг. Предвид изложеното е направен извод, че не са представени доказателства за извършена възмездна доставка на стоки или услуги по чл. 6 и чл. 9 ЗДДС, както и възникване на данъчно събитие по смисъла на чл. 25 ЗДДС по посочените фактури с получател [фирма]. По тези причини и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 ЗДДС и във връзка с чл. 9 ЗДДС, органите по приходите са приели, че не е налице правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 10583,33 лв. по фактурите, издадени от [фирма].

Чрез включване в дневника си за покупки и в справката декларация за периода задълженото лице е упражнило и право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 6200,00 лв. за получена доставка по ДФ № [ЕГН] от 07.04.2009 г., с предмет „Реклама, съгласно договор“, с данъчна основа 31000,00 лв. и начислен ДДС 6200,00 лв., издадена от [фирма]. Ревизиращите са взели становище, че в резултат на събраните в хода на ревизионното производство доказателства и описаните обстоятелства с Протокол № 2225-1100067-3/12.05.2011 г. (л. 434 от преписката) за извършена насрещна проверка на [фирма] не може по безспорен начин да се установи наличието на облагаема доставка на услуга по смисъла на чл. 9 ЗДДС за декларираните доставки по цитираните фактури, издадени от [фирма]. До същото дружество е изпратено ИПДОЗЛ № 2553-06-439 от 21.02.2011 г. (л. 436 от преписката). Извършени са, с цел връчване на цитираното ИПДПОЗ две посещения на адреса за кореспонденция, при което е установено, че на адрес: гр. С., [улица] не се намира офис на [фирма], липсва табела или друг надпис с името на фирмата. За посещенията са съставени протоколи № 2436 от 25.02.2011 г. (л. 440 от преписката) и № 2558 от 08.03.2011 г. (л. 442 от преписката). На 09.03.2011 г. е изготвено съобщение по чл. 32 ДОПК с № 0353-06-439 (л. 448 от преписката, обратна страна). Съобщението е свалено на 26.04.2011 г. и се счита за редовно връчено на основание чл. 32, ал. 6 ДОПК. С ИПДОЗЛ № 2553-03-669 от 27.04.2011 г. (л. 631 от преписката) и ИПДОЗЛ № 2553-03-769 от 12.05.2011 г. (л. 557 от преписката) е изискано от ревизираното дружество да представи доказателства относно реалността на извършените доставки, както и да окаже съдействие за установяване на контакт с лицето, от което се иска информацията. Представени са: договор от 17.03.2009 г. сключен между [фирма], в качеството му на възложител и [фирма], в качеството му на изпълнител, с предмет проект на фирмена презентация с логото на възложителя, провеждане на фирмена презентация, както и реклама в сайта на възложителя; приемо - предавателен протокол от 07.04.2009 г. за предаване на проект на фирмена презентация, който е разработен на английски език; хронология на счетоводните операции по счетоводна сметка 401 в кореспонденция със счетоводни сметки 501, 4531, 602. В хода на ревизията е направен анализ на извършената насрещна

проверка и подадените документи и доказателства. По отношение на представения договор за реклама от 17.03.2009 г. с Приложения № 1, № 2 и № 3, относно видовете реклама и допълнително споразумение от 07.04.2009 г. за прекратяване на договора е установено, че в представения към него приемно-предавателен протокол липсва описание на видовете дейности в количествено и стойностно изражение, информация за начина на калкулиране на цената на услугата и нейните елементи - материали, труд и др., лицата е извършили услугата - име, ЕГН, използвани активи за извършване на услугата. Органите по приходите са направили проверка на трудовите договори в софтуера за управление на приходите, като е установено, че през разглеждания период фирмата не разполага с квалифициран персонал за осъществяване на доставката предмет на договора за реклама от 17.03.2009 г. Направен е извод, че липсват доказателства за кадрова, техническа и материална обезпеченост относно доставките. Ревизиращият екип е посочил и че [фирма] е дерегистриран по ЗДДС считано от 11.03.2010 г. по инициатива на орган по приходите. Предвид изложеното е направен извод, че не са представени доказателства за извършена възмездна доставка на стоки или услуги по чл. 6 и чл. 9 ЗДДС, както и възникване на данъчно събитие по смисъла на чл. 25 ЗДДС по посочените фактури с получател [фирма]. По тези причини и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 ЗДДС и във връзка с чл. 9 ЗДДС, органите по приходите са приели, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит в размер на 6200,00 лв. по фактурите, издадени от [фирма].

В резултат на направените констатации за данъчен период 01.04.2009 г. – 30.04.2009 г., декларираните в справката-декларация данни са променени, като предвид извършените плащания, остава дължим ДДС в размер на 16783,33 лв., ведно с лихва в размер на 3835,69 лв. за периода 15.05.2009 г. – 29.06.2011 г.

За данъчен период от 01.07.2009 г. до 31.07.2009 г. е подадена е справка-декларация вх. № 22150989928 от 13.08.2009 г. в срока по чл. 125, ал. 5 ЗДДС, с резултат за периода - ДДС за внасяне в размер на 1133,95 лв. В съответствие с разпоредбите на чл. 125, ал. 9 ЗДДС, информацията от регистрите е подадена на магнитен носител, за което е издаден протокол.

При ревизията не са констатирани основания за корекция на данъчната основа на извършените доставки и на начисления данък, но са констатирани такива за корекция на данъчната основа на получените доставки и на данъчния кредит.

Чрез включване в дневника си за покупки и в справката декларация за периода 01.07.2009 г. - 31.07.2009 г. задълженото лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 19931,66 лв. за получени доставки по следните ДФ, издадени от [фирма]:

- ДФ № [ЕГН] от 01.07.2009 г., с предмет изготвяне на тръжни документи за [община], с данъчна основа 3750,00 лв. и ДДС в размер на 750,00 лв.;

- ДФ № [ЕГН] от 03.07.2009 г., с предмет изготвяне на тръжни документи за НОИ, [населено място], с данъчна основа 3950,00 лв. и ДДС в размер на 790,00 лв.;

- ДФ № [ЕГН] от 03.07.2009 г., с предмет консултантски надзор, с данъчна

основа 20000,00 лв. и ДДС в размер на 4000,00 лв.;

- ДФ № [ЕГН] от 06.07.2009 г., с предмет изготвяне на тръжни документи А. „К.“, данъчна основа 5291,67 лв. и ДДС в размер на 1058,33 лв.;

- ДФ № [ЕГН] от 10.07.2009 г., с предмет изготвяне на тръжна документация за „Български пощи“, с данъчна основа 12500,00 лв. и ДДС в размер на 2500,00 лв.;

- ДФ № [ЕГН] от 14.07.2009 г., с предмет изготвяне на тръжна документация „Х. парк“, с данъчна основа 12500,00 лв. и ДДС в размер на 2500,00 лв.;

- ДФ № [ЕГН] от 15.07.2009 г., с предмет проектантска дейност „Б.“, [населено място], с данъчна основа 6666,67 лв. и ДДС в размер на 1333,33 лв.;

- ДФ № [ЕГН] от 17.07.2009 г., с предмет проектантска дейност „Б.“, [жк], с данъчна основа 5000,00 лв. и ДДС в размер на 1000,00 лв.,

- ДФ № [ЕГН] от 20.07.2009 г., с предмет проектантска дейност РУ „МВР“, [населено място], с данъчна основа 5000,00 лв. и ДДС в размер на 1000,00 лв.;

- ДФ № [ЕГН] от 22.07.2009 г., с предмет проектантска дейност „Х. Парк“, с данъчна основа 25000,00 лв. и ДДС в размер на 5000,00 лв.

По така изброените фактури, чрез включване в дневника за покупки и справката декларация за периода, лицето е упражнило правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 19931,66 лв. Ревизиращите са взели становище, че в резултат на събраните в хода на ревизионното производство доказателства и описаните обстоятелства с Протокол № 2225-1100067-1/02.03.2011 г. (л. 469 от преписката) за извършена насрещна проверка на [фирма] не може по безспорен начин да се установи наличието на облагаема доставка на услуга по смисъла на чл. 9 ЗДДС за декларираните доставки по цитираните фактури, издадени от [фирма]. До същото дружество е изпратено ИПДОЗЛ № 1806 от 21.02.2011 г. (л. 471 от преписката). С писмо вх. № 3552 от 14.03.2011 г. (л. 473 от преписката) са представени копия на част от изисканите документи, които не са надлежно заверени. В същите не е посочено името на лицето, което ги е изготвило и което следва да носи отговорност за верността им. Ревизиращият екип е направил извод, че тъй като не са представени оригинали, за да се установи верността на представените копия, документите не са годни доказателства. Направил е извод, че от така представените доказателства не може да се установи предмета на сделка, както и дали дружеството разполага с търговски, складови и други бази и помещения. Не може да се установи, дали дружеството разполага с Д. и транспортни средства за осъществяване на сделките посочени в ПИНП. Установено е, че няма данни и за сключени договори, наличие на разплащане между контрагентите, за кадрова, техническа и материална обезпеченост на [фирма] за осъществяване на доставките. Към изпратените документи не са приобщени и договори и анекси към тях, приемо - предавателни протоколи за предадени от страна на възложителя материали приемо - предавателни протоколи за предаване на завършените услуги, информация за начина на калкулация на цената на услугата и нейните елементи - материали, труд и др. Не е установено място и дата на извършване на услугата, лицата извършили услугата - име и ЕГН. Ревизиращият екип е посочил, че не е установено място, където е извършена

услугата - при изпълнителя или при получателя, точен адрес на обекта при СМР, основен предмет на дейност на лицето, използвани активи за извършване на услугата - наети или собствени. Установено е, че дружеството е deregистрирано по ЗДДС считано от 26.06.2006 г. от орган по приходите. При проверка в информационния масив на НАП е констатирано, че същото няма назначени лица на трудов или друг вид договори. С ИПДОЗЛ № 2553-03-769 от 12.05.2011 г. (л. 557 от преписката) е изискано от ревизираното дружество да представи доказателства относно реалността на извършените доставки. Във връзка с това пред ревизиращите са депозираны заверени копия на цитираните в искането фактури, търговски договори, сключени между [фирма] и [фирма], а именно: договор за упражняване на консултантски надзор от 11.05.2009 г.; договор от 15.06.2009 г. за проектиране на част О. съгласно конкретна заявка от възложителя; договор от 20.12.2008 г. за изработка на тръжна документация за обекти, които възложителят прецени; приемо - предавателни протоколи във връзка с доставената стока или услуга, хронология на счетоводните операции по счетоводни сметки 401, 45301, 501, 602. В хода на ревизията е направен анализ на извършената насрещна проверка и подадените документи и доказателства. Установено е, че приложените към представените фактури касови бонове са от ЕКАФП с ФП 36123729. Във връзка с това е направена проверка в информационните регистри на НАП и е установено, че ЕКАФП с ФП 36123729 не е регистриран.

Предвид изложеното е направен извод, че не са представени доказателства за извършена възмездна доставка на стоки или услуги по чл. 6 и чл. 9 ЗДДС, както и възникване на данъчно събитие по смисъла на чл. 25 ЗДДС по посочените фактури с получател [фирма]. По тези причини и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 ЗДДС и във връзка с чл. 9 ЗДДС, органите по приходите са приели, че не е налице правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 19931,66 лв. по фактурите, издадени от [фирма].

В резултат на направените констатации за данъчен период 01.07.2009 г. – 31.07.2009 г., декларираните в справката - декларация данни са променени, като предвид извършените плащания, остава дължим ДДС в размер на 29098,33 лв., ведно с лихва в размер на 5751,12 лв. начислена за периода от 15.08.2009 г. – 29.06.2011 г.

За данъчен период от 01.08.2009 г. до 31.08.2009 г. е подадена е справка-декларация вх № 22150994582 от 14.09.2009 г. в срока по чл. 125, ал. 5 ЗДДС, с резултат за периода ДДС за внасяне в размер на 3430,23 лв. В съответствие с разпоредбите на чл. 125, ал. 9 ЗДДС, информацията от регистрите е подадена на магнитен носител, за което е издаден протокол.

При ревизията не са констатирани основания за корекция на данъчната основа на извършените доставки и на начисления данък, но са констатирани такива за корекция на данъчната основа на получените доставки и на данъчния кредит.

Чрез включване в дневника си за покупки и в справката декларация за периода 01.08.2009 г. - 31.08.2009 г. задълженото лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 3300,00 лв. за получени доставки по следните ДФ, издадени от [фирма]:

- ДФ № [ЕГН] от 23.08.2009 г., с предмет хамалски услуги /10 човека, за 10

дни, по 30 лв. на човек на ден/, с данъчна основа 3000,00 лв. и ДДС в размер на 600,00 лв.;

- ДФ № [ЕГН] от 27.08.2009 г., с предмет аванс за изработка на кутии от поцинкована ламарина, с данъчна основа 13500,00 лв. и ДДС в размер на 2700,00 лв.

По така изброените фактури, чрез включване в дневника за покупки и справката декларация за периода, лицето е упражнило правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 3300,00 лв.

Предвид изложеното е направен извод, че не са представени доказателства за извършена възмездна доставка на стоки или услуги по чл. 6 и чл. 9 ЗДДС, както и възникване на данъчно събитие по смисъла на чл. 25 ЗДДС по посочените фактури с получател [фирма]. По тези причини и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 ЗДДС, във връзка с чл. 9 ЗДДС, органите по приходите са приели, че не е налице правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 3300,00 лв. по фактурите, издадени от [фирма].

Чрез включване в дневника си за покупки и в справката декларация за същия период 01.08.2009 г. - 31.08.2009 г. задълженото лице е упражнило и право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 1345,00 лв. за получени доставки по следните ДФ, издадени от [фирма]:

- ДФ № [ЕГН] от 11.08.2009 г., с предмет тръжна документация, изработка и консултация – НАП, [населено място], с данъчна основа 2575,00 лв. и ДДС в размер на 515,00 лв.;

- ДФ № [ЕГН] от 14.08.2009 г., с предмет тръжна документация, изработка и консултация – НАП [населено място], С. област, с данъчна основа 3500,00 лв. и ДДС в размер на 700,00 лв.;

- ДФ № [ЕГН] от 16.08.2009 г., с предмет тръжна документация, изработка и консултация, почивна станция НАП, [населено място], с данъчна основа 650,00 лв. и ДДС в размер на 130,00 лв.

Ревизиращите са взели становище, че в резултат на събраните в хода на ревизионното производство доказателства и описаните обстоятелства с Протокол № 2225-1100067-4/18.04.2011 г. (л. 418 от преписката) за извършена насрещна проверка на [фирма] не може по безспорен начин да се установи наличието на облагаема доставка на услуга по смисъла на чл. 9 ЗДДС за декларираните доставки по цитираните фактури, издадени от [фирма]. До същото дружество е изпратено ИПДОЗЛ № 2553-06-438 от 21.02.2011 г. (л. 424 от преписката). Извършени са, с цел връчване на цитираното ИПДПОЗ две посещения на адреса за кореспонденция, при което е установено, че на адреса не се намира офис на [фирма], не са намерени представляващ или друго лице за контакт. За посещенията са съставени протоколи № 2446 от 02.03.2011 г. (л. 428 от преписката) и № 2575 от 11.03.2011 г. (л. 430 от преписката). На 14.03.2011 г. е изготвено съобщение по чл. 32 ДОПК с № 2553-06-438 (л. 432 от преписката, обратна страна). Съобщението е свалено на 01.04.2011 г. и се счита за редовно връчено на основание чл. 32, ал. 6 ДОПК. С ИПДОЗЛ № 2553-03-669 от 27.04.2011 г. (л. 631 от преписката) е изискано от ревизираното дружество да представи доказателства относно реалността на извършените доставки, както и да окаже съдействие за установяване на контакт с лицето, от което се иска информацията.

Представени са: договор за изработка на тръжна документация и консултация от 22.07.2009 г., фактури ДФ № [ЕГН]/16.08.2009 г., ДФ №[ЕГН]/11.08.2009 г. и ДФ № [ЕГН]/14.08.2009 г. с приемно-предавателни протоколи, списък на документи от НАП за участие в открита процедура за възлагане на обществена поръчка, ценова оферта, договор 058 от 12.10.2009 г. с възложител НАП, Дирекция „О.“ - П. и [фирма], в качеството му на изпълнител. Констатирано е, че по издадените фактури от [фирма] не е представена информация за начина на калкулиране на цената на услугата и нейните елементи - материали, труд и др., лицата извършили услугата - име, ЕГН, използвани активи за извършване на услугата. Посочено е, че липсват доказателства за кадрова, техническа и материална обезпеченост относно доставките, а също и за извършено плащане. Ревизиращият екип е извършил проверка в програмен продукт С., като е установено, че през разглеждания период фирмата не разполага с персонал назначен по трудов договор и няма регистриран ЕКАФП. Констатирано е, че [фирма] е deregистриран по ЗДДС, считано от 02.09.2010 г. по инициатива на орган по приходите.

Предвид изложеното е направен извод, че не са представени доказателства за извършена възмездна доставка на стоки или услуги по чл. 6 и чл. 9 ЗДДС, както и възникване на данъчно събитие по смисъла на чл. 25 ЗДДС по посочените фактури с получател [фирма]. По тези причини и на основание чл. 68, ал. 1. т. 1 и ал. 2 ЗДДС и във връзка с чл. 9 ЗДДС, органите по приходите са приели, че не е налице правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 1345,00 лв. по фактурите, издадени от [фирма].

В резултат на направените констатации за данъчен период 01.08.2009 г. – 31.08.2009 г., декларираните в справка-декларация данни са променени, като предвид извършените плащания, остава дължим ДДС в размер на 9545,00 лв., ведно с лихва в размер на 1790,78 лв. начислена за периода от 15.09.2009 г. – 29.06.2011 г.

За данъчен период 01.09.2009 г. - 30.09.2009 г. е подадена е справка-декларация вх. № 22150997505/13.10.2009 г. в срока по чл. 125, ал. 5 ЗДДС, с резултат за периода ДДС за внасяне в размер на 3504,22 лв. В съответствие с разпоредбите на чл. 125, ал. 9 ЗДДС, информацията от регистрите е подадена на магнитен носител, за което е издаден протокол.

При ревизията не са констатирани основания за корекция на данъчната основа на извършените доставки и на начисления данък, но са констатирани такива за корекция на данъчната основа на получените доставки и на данъчния кредит.

Чрез включване в дневника си за покупки и в справка декларация за периода 01.09.2009 г. – 30.09.2009 г. задълженото лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 64320,00 лв. за получени доставки по следните ДФ, издадени от [фирма]:

- ДФ № [ЕГН] от 07.09.2009 г., с предмет СМР по договор, с данъчна основа 97520,00 лв. и ДДС в размер на 19504,00 лв.;
- ДФ фактура № [ЕГН] от 11.09.2009 г., с предмет СМР по договор, с данъчна основа 113560,00 лв. и ДДС в размер на 22712,00 лв.;
- ДФ № [ЕГН] от 17.09.2009 г. (л. 88 от делото), с предмет СМР по договор, с данъчна основа 110520,00 лв. и ДДС в размер на 22104,00 лв.;

Ревизиращите са взели становище, че в резултат на събраните в хода на ревизионното производство доказателства и описаните обстоятелства с Протокол № 2225-1100067-4/18.04.2011 г. (л. 418 от преписката) за извършена насрещна проверка на [фирма] не може по безспорен начин да се установи наличието на облагаема доставка на услуга по смисъла на чл. 9 ЗДДС за декларираните доставки по цитираните фактури, издадени от [фирма]. До същото дружество е изпратено ИПДОЗЛ № 2553-06-438 от 21.02.2011 г. (л. 424 от преписката). Извършени са, с цел връчване на цитираното ИПДПОЗ две посещения на адреса за кореспонденция, при което е установено, че на адреса не се намира офис на [фирма], не са намерени представляващ или друго лице за контакт. За посещенията са съставени протоколи № 2446 от 02.03.2011 г. (л. 428 от преписката) и № 2575 от 11.03.2011 г. (л. 430 от преписката). На 14.03.2011 г. е изготвено съобщение по чл. 32 ДОПК с № 2553-06-438 (л. 432 от преписката, обратна страна). Съобщението е свалено на 01.04.2011 г. и се счита за редовно връчено на основание чл. 32, ал. 6 ДОПК. С ИПДОЗЛ № 2553-03-669 от 27.04.2011 г. (л. 631 от преписката) е изискано от ревизираното дружество да представи доказателства относно реалността на извършените доставки, както и да окаже съдействие за установяване на контакт с лицето, от което се иска информацията. Представени са: договор за реинженеринг на строителна документация от 01.08.2009 г. между [фирма], качеството му на възложител и [фирма], в качеството му на изпълнител, с Приложение №1 с общата цена на договора 113600,00 лв. и Акт 19 за отчитане на извършена работа. Ревизиращият екип е установил несъответствие между наименованието на стоката или услугата в ДФ № [ЕГН] от 11.09.2009 г. и Акт 19, тъй като във фактурата е записано СМР по договор, като същият не е индивидуализиран с № и дата, а в Акт 19 за отчитане на извършена работа е записано реинженеринг на строителна документация, количество - 1 и обща стойност. Констатирано е, че липсва описание на видовете дейности в количествено и стойностно изражение. Представени са и договор за доставка и монтаж на О. инсталация от 19.07.2009 г., фактура № [ЕГН]/07.09.2009 г. с наименованието на стоката или услугата - СМР по договор и Акт 19 за отчитане на извършена работа - количество - 1 и обща стойност. Установено е, че липсва описание на видовете дейности в количествено и стойностно изражение. Ревизиращият екип посочил, че не е представено копие на фактура № [ЕГН] от 17.09.2009 г. и доказателства за извършените доставки. Констатирано е, че по издадените фактури от [фирма] не е представена информация за начина на калкулиране на цената на услугата и нейните елементи - материали, труд и др., лицата извършили услугата - име, ЕГН, използвани активи за извършване на услугата. Посочено е, че липсват доказателства за кадрова, техническа и материална обезпеченост относно доставките, а също и за извършено плащане. Ревизиращият екип е извършил проверка в програмен продукт С., като е установено, че през разглеждания период фирмата не разполага с персонал назначен по трудов договор и няма регистриран ЕКАФП. Констатирано е, че [фирма] е дерегистриран по ЗДДС считано от 02.09.2010 г. по инициатива на орган по приходите.

Предвид изложеното е направен извод, че не са представени доказателства

за извършена възмездна доставка на стоки или услуги по чл. 6 и чл. 9 ЗДДС, както и възникване на данъчно събитие по смисъла на чл. 25 ЗДДС по посочените фактури с получател [фирма]. По тези причини и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 ЗДДС и във връзка с чл. 9 ЗДДС, органите по приходите са приели, че не е налице правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 64320,00 лв. по фактурите, издадени от [фирма].

В резултат на направените констатации за данъчен период 01.09.2009 г. – 30.09.2009 г., декларираните в справка-декларация данни се променят, като предвид извършените плащания, остава дължим ДДС в размер на 64320,00 лв., ведно с лихва в размер на 11450,00 лв. начислена за периода от 15.10.2009 г. – 29.06.2011 г.

За данъчен период 01.10.2009 г. – 31.10.2009 г. е подадена е справка-декларация вх № 22151001904/16.11.2009 г. в срока по чл. 125, ал. 5 ЗДДС, с резултат за периода ДДС за внасяне в размер на 19737,51 лв. В съответствие с разпоредбите на чл. 125, ал. 9 ЗДДС, информацията от регистрите е подадена на магнитен носител, за което е издаден протокол.

При ревизията не са констатирани основания за корекция на данъчната основа на извършените доставки и на начисления данък, но са констатирани такива за корекция на данъчната основа на получените доставки и на данъчния кредит.

Чрез включване в дневника си за покупки и в справка декларация за периода 01.10.2009 г. – 31.10.2009 г. задълженото лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 29350,00 лв. за получени доставки по следните ДФ, издадени от [фирма]:

- ДФ № [ЕГН] от 02.10.2009 г., с предмет СМР, съгласно акт 19, с данъчна основа 59250,00 лв. и ДДС в размер на 11850,00 лв.;
- ДФ № [ЕГН] от 20.10.2009 г., с предмет СМР, съгласно акт 19, с данъчна основа 87500,00 лв. и ДДС в размер на 17500,00 лв.

Ревизиращите са взели становище, че в резултат на събраните в хода на ревизионното производство доказателства и описаните обстоятелства с Протокол № 2225-1100067-4/18.04.2011 г. (л. 418 от преписката) за извършена насрещна проверка на [фирма] не може по безспорен начин да се установи наличието на облагаема доставка на услуга по смисъла на чл. 9 ЗДДС за декларираните доставки по цитираните фактури, издадени от [фирма]. До същото дружество е изпратено ИПДОЗЛ № 2553-06-438 от 21.02.2011 г. (л. 424 от преписката). Извършени са, с цел връчване на цитираното ИПДПОЗ две посещения на адреса за кореспонденция, при което е установено, че на адреса не се намира офис на [фирма], не са намерени представляващ или друго лице за контакт. За посещенията са съставени протоколи № 2446 от 02.03.2011 г. (л. 428 от преписката) и № 2575 от 11.03.2011 г. (л. 430 от преписката). На 14.03.2011 г. е изготвено съобщение по чл. 32 ДОПК с № 2553-06-438 (л. 432 от преписката, обратна страна). Съобщението е свалено на 01.04.2011 г. и се счита за редовно връчено на основание чл. 32, ал. 6 ДОПК. С ИПДОЗЛ № 2553-03-669 от 27.04.2011 г. (л. 631 от преписката) е изискано от ревизираното дружество да представи доказателства относно реалността на извършените доставки, както и да окаже съдействие за установяване на контакт с лицето, от което се иска информацията.

Ревизиращият екип е констатирал, че към представената ДФ № [ЕГН] от 02.10.2009 г. липсва договор. В същата е записан предмет на услугата СМР съгласно Акт 19, а за отчитане на извършена работа е посочено - обучение и настройка на баланс вентили. Посочено е, че липсва описание на видовете дейности в количествено и стойностно изражение. Досежно ДФ № [ЕГН] от 20.10.2009 г. е установено, че липсва договор, а в същата е записан предмет на услугата - съгласно Акт 19 - тестове вентилационна инсталация. В Акт 19 за отчитане на извършена работа липсва описание на видовете дейности в количествено и стойностно изражение. Констатирано е, че по издадените фактури от [фирма] не е представена информация за начина на калкулиране на цената на услугата и нейните елементи - материали, труд и др., лицата извършили услугата - име, ЕГН, използвани активи за извършване на услугата. Посочено е, че липсват доказателства за кадрова, техническа и материална обезпеченост относно доставките, а също и за извършено плащане. Ревизиращият екип е извършил проверка в програмен продукт С., като е установено, че през разглеждания период фирмата не разполага с персонал назначен по трудов договор и няма регистриран ЕКАФП. Констатирано е, че [фирма] е дерегистриран по ЗДДС считано от 02.09.2010 г. по инициатива на орган по приходите.

Предвид изложеното е направен извод, че не са представени доказателства за извършена възмездна доставка на стоки или услуги по чл. 6 и чл. 9 ЗДДС, както и възникване на данъчно събитие по смисъла на чл. 25 ЗДДС по посочените фактури с получател [фирма]." По тези причини и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 ЗДДС и във връзка с чл. 9 ЗДДС, органите по приходите са приели, че не е налице правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 29350,00 лв. по фактурите, издадени от [фирма].

В резултат на направените констатации за данъчен период 01.10.2009 г. – 31.10.2009 г., декларираните в справка-декларация данни се променят, като предвид извършените плащания, остава дължим ДДС в размер на 29350,00 лв., ведно с лихва в размер на 4936,22 лв. начислена за периода от 16.11.2009 г. – 29.06.2011 г.

За данъчен период 01.08.2010 г. - 31.08.2010 г. е подадена е справка-декларация вх. № 22250939466/14.09.2010 г. в срока по чл. 125, ал. 5 ЗДДС, с резултат за периода ДДС за внасяне в размер на 805,49 лв. В съответствие с разпоредбите на чл. 125, ал. 9 ЗДДС, информацията от регистрите е подадена на магнитен носител, за което е издаден протокол.

При ревизията не са констатирани основания за корекция на данъчната основа на извършените доставки и на начисления данък, но са констатирани такива за корекция на данъчната основа на получените доставки и на данъчния кредит.

Чрез включване в дневника си за покупки и в справка декларация за периода 01.08.2010 г. – 31.08.2010 г. задълженото лице е упражнило право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 23500,00 лв. за получени доставки по следните ДФ, издадени от [фирма]:

- ДФ № [ЕГН] от 18.08.2010 г., с предмет проектиране и изграждане по договор, с данъчна основа 29375,00 лв. и ДДС в размер на 5875,00 лв.;
- ДФ фактура № [ЕГН] от 25.08.2010 г., с предмет СМР по договор, с данъчна

основа 28600,00 лв. и ДДС в размер на 5720,00 лв.;

- ДФ № [ЕГН] от 30.08.2010 г. с предмет плащане по договор, с данъчна основа 31100,00 лв. и ДДС в размер на 6220,00 лв.;

- ДФ № [ЕГН] от 31.08.2010 г. (л. 85 от делото), с предмет плащане по договор, с данъчна основа 28425,00 лв. и ДДС в размер на 5685,00 лв.;

По така изброените фактури, чрез включване в дневника за покупки и справка-декларация за периода, лицето е упражнило правото на приспадане на данъчен кредит в размер на 23500,00 лв. Ревизиращите са взели становище, че в резултат на събраните в хода на ревизионното производство доказателства и описаните обстоятелства с Протокол № 2225-1100067-7/29.04.2011 г. (л. 212 от преписката) за извършена насрещна проверка на [фирма] не може по безспорен начин да се установи наличието на облагаема доставка на услуга по смисъла на чл. 9 ЗДДС за декларираните доставки по цитираните фактури, издадени от [фирма]. До същото дружество е изпратено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗ) № 2553-06-446 от 21.02.2011 г. (л. 216 от преписката). Извършени са, с цел връчване на цитираното ИПДПОЗ две посещения на адреса за кореспонденция, при което е установено, че на адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 21 не се намира офис на [фирма], липсва табела или друг надпис с името на фирмата. За посещенията са съставени протоколи № 2576 от 11.02.2011 г. (л. 220 от преписката) и № 2447 от 02.03.2011 г. (л. 222 от преписката). Ревизиращият екип е направил посещение и на другия деклариран адрес в [населено място],[жк], [жилищен адрес] магазин №1. Посочено е, че на същия се намира счетоводна къща, която обслужва дружеството. Счетоводителката С. Н. Т. е уведомила ревизиращите, че липсва представляващ или упълномощено лице за връчване на ИПДПОЗЛ. Същата се е ангажирала да уведоми представляващия дружество [фирма] да се яви в Дирекция „СДО“ за връчване на ИПДПОЗЛ изх. № 2553-06-446/21.02.2011 г. За извършеното посещение е съставен Протокол № 2584 от 15.03.2011 г. (л. 224 от преписката). На 22.03.2011 г. е изготвено съобщение по чл. 32 ДОПК с № 1153-06-559 (л. 242 от преписката). На 30.03.2011 г. се е явило упълномощено лице, представляващо дружеството, на което е връчено Искане за представяне на документи с изх. №2553-06-446 от 21.02.2011г. С вх. № 2553-06-446#2 от 28.04.2011 г. (л. 248 от преписката) в Дирекция „СДО“ са депозирани следните документи: копия на исканите данъчни фактури, справка-декларация за ДДС и дневници за покупки и продажби за м. 08.2010 г.; оборотна ведомост за периода 01.08.2010 г. - 31.08.2010 г.; главна книга на сметки 703, 45321 за периода 01.08.2010 г. - 31.08.2010 г.; договор за посредничество от 16.07.2010 г. за намиране и осигуряване на контрагенти за осъществяване на търговска дейност, а именно доставка, монтаж изработване и поддръжка на отоплителни, климатични и вентилационни инсталации; договор за доставка и монтаж на ОВК /отопление, вентилация и климатизация/ инсталация от 19.07.2010 г. с Приложение №1 и количествено-стойностна сметка №1 от 18.08.2010 г. изготвени на бланка на [фирма]. Ревизиращият екип е направил анализ на представените документи. Установено е, че липсват: информация за начина на калкулиране на цената на услугата и

нейните елементи - материали, труд и др., лицата извършил услугата - име, ЕГН; документи за извършено плащане; информация за използвани активи за извършване на услугата - наети или собствени, ако са собствени - амортизационен план, ако са наети - договор за наемане и осчетоводяване на задълженията и/или плащанията по него; данни за подизпълнител (при наличие на подизпълнител); наети обекти - договори и осчетоводяване на задълженията и/или плащанията; при изпълнител на СМР - аналитична отчетност на разходите за СМР по обекти за периода на датата на изпълнение на доставката, включително отчетени командировъчни и др. разходи за работниците (храна и спане). След анализ на представените документи ревизиращият екип е направил извод, че от главна книга на сметки 703 – „Приходи от продажба на услуги” е видно, че е отразен прихода само по ДФ № [ЕГН] и ДФ № [ЕГН], а по ДФ № [ЕГН]/18.08.2010 г. и ДФ № [ЕГН] от 30.08.2010 г. такова не направено. Извършена е проверка в информационната система на НАП за 2010 г., при която е установено, че във фирма [фирма] няма назначени лица по трудов договор. Посочено е още, че съгласно представената оборотна ведомост не са начислявани и изплащани работни заплати за същия период, както и че липсват доказателства от кого са извършени договорните услуги. Във връзка с договора за доставка и монтаж на О. инсталация не са представени доказателства относно произхода на вложените материали. Установено е, че представената количествено-стойностна сметка № 1 от 18.08.2010 г. е изготвена от [фирма], а не от изпълнителя [фирма], както и че липсват доказателства за кадрова, техническа и материална обезпеченост относно доставките по горните фактури. С ИПДОЗЛ № 2553-03-669 от 27.04.2011 г. (л. 631 от преписката) е изискано от ревизираното дружество да представи доказателства относно реалността на извършените доставки, както и да окаже съдействие за установяване на контакт с лицето, от което се иска информацията. Ревизиращият екип е направил анализ на извършената насрещна проверка и подадените документи и доказателства. Констатирал е, че е представен от [фирма] договор за доставка и монтаж на О. (отопление, вентилация и климатизация) инсталация от 19.07.2010 г. с Приложение №1, с приложена към него количествено-стойностна сметка №1 от 18.08.2010 г. изготвена на бланка на [фирма]. Установено е, че към договор за посредничество от 16.07.2010 г. за намиране и осигуряване на контрагенти за осъществяване на търговска дейност, а именно доставка, монтаж изработване и поддръжка на отоплителни, климатични и вентилационни инсталации не са представени документи за направените разходи от изпълнителя в размер на 3390,00 лв., съгласно протокол за плащане от 28.08.2010 г., както и документи за извършено разплащане. Посочено е, че по всички издадени фактури от [фирма] не е представена информация за начина на калкулиране на цената на услугата и нейните елементи - материали, труд и др., лицето извършило услугата - име, ЕГН, използвани активи за извършване на услугата. Констатирано е, че липсват доказателства за кадрова, техническа и материална обезпеченост относно доставките по горните фактури.

Предвид изложеното е направен извод, че не са представени доказателства за извършена възмездна доставка на стоки или услуги по чл. 6 и чл. 9 ЗДДС,

както и възникване на данъчно събитие по смисъла на чл. 25 ЗДДС по посочените фактури с получател [фирма]. По тези причини и на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 ЗДДС и във връзка с чл. 9 ЗДДС, органите по приходите са приели, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит в размер на 23500,00 лв. по фактурите, издадени от [фирма].

В резултат на направените констатации за данъчен период 01.08.2010 г. – 31.08.2010 г., декларираните в справката-декларация данни се променят, като предвид извършените плащания, остава дължим ДДС в размер на 23500,00 лв., ведно с лихва в размер на 1874,44 лв. начислена за периода от 15.09.2010 г. – 29.06.2011 г.

По ЗКПО:

Досежно увеличението на финансовия резултат за 2009 г. ревизиращите органи са направили следните констатации и предложения за установяване на задължения по ЗКПО:

По дебита на сметка 602 „Разходи за външни услуги“ е отчетен разход в размер на 6725,00 лв. по ДФ № [ЕГН]/11.08.2009 г., ДФ № [ЕГН]/14.08.2009 г. и ДФ № [ЕГН]/16.08.2009 г. с предмет на доставките „тръжна документация, изработка и консултация - НАП П.“, „тръжна документация, изработка и консултация - НАП С. град, С. област“, „тръжна документация, изработка и консултация - почивна станция НАП, [населено място]“, издадени от [фирма]. Констатирано е, че наличните доказателства не обосновават по несъмнен начин реалността на услугите. В представения договор от 22.07.2009 г. сключен между страните не са налице клаузи относно обема и качеството на услугата, а единственият индивидуализиращ реквизит е цената. Приемо - предавателните протоколи по фактурите, издадени от [фирма] са с неконкретизиран текст. Не е доказано кой е извършил дейностите. Съгласно разпоредбата на чл. 16, ал. 2, т. 4 ЗКПО като отклонение от данъчното облагане се счита заплащането на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени. С оглед гореизложеното и на основание чл. 16, ал. 1 ЗКПО, във връзка с чл. 16, ал. 2, т. 4 ЗКПО е направено предложение финансовият резултат да се увеличи с отчетени разходи в размер 6725,00 лв. по фактури № [ЕГН]/11.08.2009 г., ДФ № [ЕГН]/14.08.2009 г. и ДФ № [ЕГН]/16.08.2009 г. издадени от [фирма], представляващи възнаграждение или обезщетение за услуги, без те да са реално осъществени.

Относно фактури № [ЕГН]/07.09.2009 г. ДФ № [ЕГН]/11.09.2009 г., ДФ № [ЕГН]/17.09.2009 г., ДФ № [ЕГН]/02.10.2009 г. и ДФ № [ЕГН]/20.10.2009 г., издадени от [фирма] с предмет на доставките „СМР по договор“ е направено предложение за увеличаване на финансовия резултат за 2009 г. с разходи в размер на 468350,00 лв. по изложените по-горе съображения.

По дебита на сметка 602 „Разходи за външни услуги“ са отчетени разходи за реклама съгласно договор в размер на 31000,00 лв., без ДДС, по фактура № [ЕГН]/07.04.2009 г. Ревизиращият екип е предложил финансовият резултат, да бъде увеличен с разходи в размер на 31000,00 лв. представляваща разходи за реклама. Ревизиращите са посочили, че не са представени доказателства, установяващи действителното осъществяване на сделките по договора от 17.03.2009 г. за изработване на презентация, провеждане на фирмена

презентация и реклама, а единствено частни документи, които в съпоставка с останалите доказателства, не обосновават реално изпълнение на визираните в договора престации от изпълнителя. В случая, според ревизиращите, намира приложение нормата на чл. 26, т. 2 ЗКПО, съгласно която не се признават за данъчни цели разходите, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. Посочено е, че съгласно чл. 10, ал. 1 ЗКПО, счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. Направен е извод, че заключение относно действителността на сделките не може да се направи единствено въз основа на отразяването на фактурите във вторичните счетоводни документи и регистри, след като не е доказано по безспорен начин реалното извършване на стопанските операции със съответните първични счетоводни документи, което да бъде основание за така взетите счетоводни записвания. Посочено е, че в случая са приложими и разпоредбите на чл. 16, ал. 1 и ал. 2, т. 4 ЗКПО. С оглед гореизложеното и на основание чл. 16, ал. 1 ЗКПО, във връзка с чл. 16, ал. 2, т. 4 ЗКПО е направено предложение финансовият резултат да се увеличи с отчетени разходи в размер 31000,00 лв. по фактура № [ЕГН]/07.04.2009 г. издадена от „Е. Г. 2008“, представляващи възнаграждение или обезщетение за услуги, без те да са реално осъществени.

По отношение на разходи в размер на 116158,34 лв. по фактури с № 00000001547/10.07.2009 г., № [ЕГН]/06.07.2009 г., № [ЕГН]/03.07.2009 г., № [ЕГН]/01.07.2009 г., № [ЕГН]/23.08.2009 г., № [ЕГН]/14.07.2009 г., № [ЕГН]/27.08.2009 г., № [ЕГН]/15.07.2009 г., № [ЕГН]/17.07.2009 г., № [ЕГН]/20.07.2009 г., № [ЕГН]/22.07.2009 г., № [ЕГН]/03.07.2009 г. издадени от [фирма] е направено предложение за увеличение на финансовия резултат с разходи в размер на 116158,34 лв., представляващи разходи за изготвяне на тържна документация, хамалски услуги, изработка на кутии от поцинкована ламарина, проектантска дейност, консултантски надзор. Същото е направено по съображенията, изложени по отношение на реалността на доставките извършени от доставчика. Предвид това, на основание чл. 16, ал. 1 ЗКПО, във връзка с чл. 16, ал. 2, т. 4 ЗКПО, е направено предложение за увеличаване на финансовия резултат с отчетените разходи в размер на 116158,34 лв. по фактури, издадени от [фирма], представляващи възнаграждение или обезщетение за услуги, без те да са реално осъществени.

По отношение на ДФ № [ЕГН]/28.04.2009 г., ДФ № [ЕГН]/29.04.2009 г., ДФ № [ЕГН]/30.04.2009 г. издадени от [фирма], с предмет на доставките „СМР по договор“ е направено предложение за увеличаване на финансовия резултат за 2009 г. с разходи в размер на 52916.67 лв. Ревизиращите са констатирали, че приходът по горепосочените фактури е отразен в счетоводството на дружеството. Посочено е, че в разпоредбата на чл. 27, ал. 1, т. 2 ЗКПО, в редакцията, действала през процесния ревизиран период, е разписано, че в случаите, когато не са признати разходи по смисъла на чл. 26 ЗКПО, то не следва да се признава и реализирания приход в същия размер, произтичащ от непризнатите разходи, като по този начин се спазва принципа на съпоставимост между приходи и разходи по едни и същи сделки.

В изложения по – горе смисъл са направените от органите по приходите, издали РД, предложения за установяване на задължения с РА.

На осн. чл. 119, ал. 2 ДОПК, началник отдел „Контрол“, Дирекция „СДО“ при ТД на НАП – Т. Т. В., е издала Заповед № К 100215 от 29.06.2011 г. (З., на л. 149 от делото), с която е определен компетентният да издаде РА орган по приходите – И. Д. И. - Д.. Последната е връчена на ревизираното лице, чрез неговия управител, на 05.07.2011 г.

На 18.07.2011 г., на основание чл. 117, ал. 5 ДОПК, от жалбоподателя е депозирано искане за удължаване на срока за подаване на писмено възражение (л. 134 от преписката) срещу РД № 1100215 от 29.06.2011 г. с един месец. С Решение № 320 от 19.07.2011 г. (л. 136 от преписката) същото е уважено и срокът е удължен до 19.08.2011 г.

В срока и на основание чл. 117, ал. 5 ДОПК срещу констатациите на РД е подадено писмено възражение с вх. № 2553-03-1447/19.08.2011 г. (л. 11-25 от преписката).

На 02.09.2011 г., в срока по чл. 119, ал. 3 ДОПК, определеният със 3. компетентен орган И. - Д. е издала спорния РА № [ЕГН] (на л. 140-208 от преписката). Последният е бил надлежно връчен на жалбоподателя на 22.09.2011 г., след изтичането на срока по чл. 119, ал. 4 ДОПК. Р. акт съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 ДОПК. Подаденото от жалбоподателя възражение е обсъдено в мотивите на РА, като от органа по приходите е преценено, че същото е основателно по отношение на предложеното с РД увеличение на финансовия резултат в размер на 52916,67 лв. по фактури, издадени от [фирма], както и в частта на увеличението в размер на 468350,00 лв. по част от фактурите, издадените от [фирма]. В останалата част възражението е счетено за неоснователно.

В срока по чл. 152, ал. 1 ДОПК, издаденият срещу ревизирания субект РА е бил обжалван по административен ред с жалба вх. № 2553-03-1700 от 05.10.2011 г. (л. 31 – 35 от делото). Жалбата е подадена по реда на чл. 152, ал. 3 ДОПК до решаващия орган директора на Д"О.", сега Д"ОДОП", чрез ТД на НАП – С.. На 24.10.2011 г. същият е изпратил предложение за споразумение на основание чл. 156, ал. 7 ДОПК (л. 28 от делото, обратна страна) до управителите на [фирма]. Със сключеното споразумение (л. 28 от делото) срокът за произнасяне на Д"О." е удължен до три месеца, считано от дата на изтичане на законоустановения срок по чл. 155, ал. 1 ДОПК.

В срока по чл. 155, ал. 1 ДОПК, валидно продължен съгласно подписаното споразумение по чл. 156, ал. 7 ДОПК, решаващият орган се е произнесъл с изрично мотивирано Решение № 532 от 12.03.2012 г. (л. 17 – 26 от делото) по повдигнатия с жалбата въпрос. По повод проведеното оспорване на издадения РА, директорът на Д"О." е отменил същия в частта на отказано право на данъчен кредит по ЗДДС за данъчни периоди м.10.2010 г. и м.12.2010 г. и е изменил РА, както следва: за период м.07.2009 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 22732,28 лв., за период м.08.2009 г. е отказано право на приспадане на данъчен кредит в размер на 8075,23 лв., ведно със съответните лихви, както и в частта на определения корпоративен данък по ЗКПО за 2009 г., който е определен в размер на 41637,32 лв. В останалата част РА е потвърден.

По отношение на доставките от [фирма] - Директорът на Д„О.“, сега Д„ОДОП“ е изложил съображения, че предметът на фактурираните доставки към ревизираното лице е разнороден, в т. ч. консултантски услуги за МОЛ „С.“, проектантска дейност на различни обекти, хамалски услуги, изработка на кутии от поцинкована ламарина. Отбелязал е, че освен представения договор с [фирма] от 11.05.2009 г. с предмет консултантски надзор „МОЛ С.“ във връзка с монтажа на въздуховоди и издадената фактура № [ЕГН]/03.07.09 г. не са представени и от двете страни по доставката доказателства за лицата изпълнили услугата, както и документи, от които да стане ясно, притежават ли необходимата квалификация за извършване на надзорната услуга. От представените в хода на ревизията фактури, издадени от ревизираното дружество към „Джойнт венчър едже сафко“ и договор с посоченото дружество се доказва извършване на услуга от ревизираното лице към неговия възложител, но не удостоверяват кой е извършил надзор във връзка с монтажа на въздуховодите. Досежно представения договор от 15.06.09 г. с предмет проектиране на О. с Приложение 1 към него и приемо-предавателни протоколи, представени във връзка с фактурите за извършена проектантска дейност е направил извод, че същите не доказват по безспорен начин извършването на услугите, тъй като от двете страни по доставките не са представени доказателства за лицата извършили услугите, както и документи удостоверяващи, че същите притежават необходимата квалификация за извършване на проектантски услуги. Отбелязал е, че доказателства за изпълнение на услугите по фактурите, издадени от [фирма] с предмет изготвяне на тръжни документи не са представени. В приемо-предавателните протоколи към тях не се съдържат имена и длъжности на лицата, които са ги подписали, поради което не може да се докаже тяхната достоверност. Приел е, че от документите по преписката не става ясно дали същите са в трудови правоотношения със страните. Посочил е, че следва да се има предвид, че проверяваното лице е представило 2 броя граждански договори с физически лица за извършването на хамалски услуги, а в информационната база данни на НАП през 2009 г. [фирма] е регистрирало 1 бр. трудов договор с дата на сключване 08.09.2009 г. на длъжност продавач - консултант. Предвид горното е направил извод, че дружеството не е разполагало с кадрова осигуреност за изпълнение на фактурираните доставки.

По отношение на доставките от [фирма] - Директорът на Д„О.“ е изложил съображения, че не са представени доказателства, които да удостоверяват наличието на реално извършена доставка от същия по фактурите, издадени към ревизираното лице. Посочил е, че към договора между [фирма] и [фирма] от 16.07.2010 г. с предмет посредничество за намиране и осигуряване на контрагенти за дейността на ревизираното лице липсват доказателства за изпълнение на услуги по издадените фактури. Предвид това е направил извод, че не е предоставена информация за сключени от жалбоподателя договори с клиенти, в резултат на посредническата услуга, доказателства за изготвени оферти, организирани срещи или други действия, извършени от посредника с цел изпълнение на услугите. По отношение на договора от 19.07.2010 г. с предмет доставка на материали, монтаж и комплексно изпълнение на работи по част ОВКИ на описан в договора обект, е изложил,

че специфичният характер на конкретните доставки проектни работи по част ОВКИ задължително предполага изпълнителят (доставчик) да има на разположение необходимите ресурси със съответната квалификация. Посочил е, че приложената към фактурата количествено - стойностна сметка е на бланка на ревизираното лице и не съдържа имена и длъжност на лицето, което е подписало същата. По тези съображения не може да се приеме за безспорно, че количествено - стойностната сметка е изготвена от доставчика [фирма]. Отбелязал е, че при проверка в информационната система на НАП е установено, че през 2010 г. [фирма] няма назначени работници и служители по трудови или граждански договори. Решаващият орган е направил заключение, че представените в хода на насрещната проверка документи доказват само счетоводно отразяване, но не и реално изпълнение на услуги. Не са представени доказателства за наети работници и изплатени възнаграждения, не са представени доказателства за доставка на материали, техния вид и количества. Посочил е, че липсата на кадрова и материална обезпеченост на доставчика [фирма] и непредставянето на доказателства за предходен доставчик са фактите, които доказват, че доставките не са реално изпълнени от същия. Предвид изложеното е направил извод, че отказът на право на приспадане данъчен кредит в размер на 23500,00 лв. е законосъобразен.

По отношение на доставките от [фирма] – Директорът на Д„О.” е изложил съображения, че по представения договор от 22.07.2009 г. с предмет „Изготвяне на тръжна документация и консултация във връзка с обявени конкурси за абонаментна поддръжка и ремонт на климатична техника на НАП”, издадените от доставчика фактури и приемо-предавателни протоколи не са достатъчни доказателства за установяване, че услугите са извършени от този доставчик. Посочил е, че договорът указва намерения на страните за осъществяване на сделки, но не и тяхното реално изпълнение. Приемо-предавателните протоколи с дати 11.08.2009 г., 14.08.2009 г. и 16.08.2009 г. не съдържат имена и длъжности на лицата, които са ги подписали, поради което не може да се докаже тяхната достоверност. Предвид това е счел, че не е ясно качеството на лицата, които са ги подписали. Сочил, че в хода на ревизионната проверка е извършена справка в информационната база данни на НАП като е установено, че през 2009 г. [фирма] не е декларирало назначени по трудови или граждански договори лица, както и че няма регистрирано фискално устройство. Отбелязал е, че представените от ревизираното лице документи, доказващи участие в тръжна процедура удостоверяват единствено, че дружеството действително е участвало в такива процедури, съответно е изготвена нужната документация. Посочил е, че представените документи не съдържат реквизити, указващи лицата, които са ги подготвяли. Предвид изложеното е направил извод, че липсват безспорни доказателства за изпълнение на услугите по ДФ № [ЕГН] от 11.08.2009 г., ДФ № [ЕГН] от 14.08.2009 г. и ДФ № [ЕГН] от 16.08.2009 г., издадени от [фирма] поради недоказана технологична и кадрова обезпеченост, от което следва, че са начислени разходи за услуги, които не са реално извършени от това дружество. Отбелязал е, че е налице разминаване в предмета и стойността на договора от 01.08.2009 г., предмета на издадената

във връзка с него фактура и записаното в акт № 19. Този извод е направен във връзка с обстоятелството, че съгласно представения договор за реинженеринг на строителна документация от 01.08.2009 г. и приложение № 1 към него, стойността на услугата е 113600,00 лв. В акт № 19 от 11.09.2009 г. за отчитане на извършена работа е посочена стойност 113 560,00 лв., и предмет на услугата реинженеринг на проектната документация. В представената фактура № [ЕГН] от 11.09.2009 г. е посочена същата стойност 113560,00 лв., но с предмет СМР по договор. Предвид това е направил извода, че от тези документи не може да се установи дали фактурата е издадена по повод услугата, за която е съставен акт № 19. Отбелязал е още, че нито един от двата документа не осигурява информация за вида, количества и стойности на договорените работи, а във фактурата не е индивидуализиран договорът, за който се отнася. По отношение на фактура № [ЕГН] от 20.10.2009 г. с предмет СМР съгласно акт 19 и приложеният към нея Акт № 19 от 20.10.2009 г. е констатирал, че същият е със съдържание „тестове вентилационна инсталация“, което означава изпитания на инсталацията. Във връзка с това е направил извод, че е налице несъответствие в предмета на сделката в двата документа, което ги прави негодни доказателства. Досежно посочения предмет на доставката във фактура № [ЕГН] от 02.10.2009 г., а именно СМР съгласно акт 19 е отбелязал, че приложеният към нея акт от 02.10.2009 г. е със съдържание „обучение и настройка на баланс вентили“, което е различно от СМР. По отношение на фактура № [ЕГН] от 17.09.2009 г. е посочил, че същата е с предмет на доставка СМР по договор, а приложеният към нея акт № 19 от 17.09.2009 г. е със съдържание „тестове климатична инсталация“. Предвид изложеното е направил извод, че за изпълнение на услугите по цитираните фактури е необходимо наличие на квалифицирани специалисти, с каквито [фирма] не разполага. Извършената проверка в информационната база данни на НАП е установила, че през периодите на издаване на фактурите [фирма] не е имало назначени работници и служители. Изложил е, че предвид всички направени констатации, услугите по посочените фактури не са извършени от [фирма].

По отношение на доставките от [фирма] – Директорът на Д„О.“ е посочил, че от ревизираното лице са представени договор от 31.03.2009 г., с предмет реинженеринг на проектна документация за три обекта, конкретно посочени в договора, копия от фактурите и актове № 19 за отчитане на извършените работи. Посочил е, че съпоставката на представените документи и по-конкретно на фактурите и актовете показва несъответствие в предмета на сделките, а именно във фактурите е записано „СМР съгласно договор“, а в актовете „реинженеринг на проектна документация“. Отбелязал е, че във фактурите не е индивидуализиран договорът, във връзка с който са издадени - номер, дата или предмет. В актовете не е описан конкретен вид на извършените услуги, както и не са представени други документи, от които да е видно какви точно услуги са извършени. Посочил е, че в актовете липсват имена и длъжности на лицата, които са ги подписали с оглед установяване и доказване, че същите са служители на съответното дружество. Направил е извод, че посочените обстоятелства доказват, че отказът на право на приспадане на данъчен кредит в размер на 10583,33 лв. по фактурите,

издадени от [фирма] е законосъобразен.

По отношение на доставките от [фирма] – Директорът на Д„О.” е изложил съображения, че представеният договор за реклама, сключен с ревизираното лице от 17.03.2009 г. не доказва фактическо изпълнение на описаните в приложението към същия сделки. Представеният приемо-предавателен протокол съдържа общ текст, от който не може да се разбере вида на извършените услуги, в какво се състои презентацията, как е изпълнена. Липсват имената и длъжностите на лицата, които са го подписали, поради което не може да се докаже неговата достоверност. Ответникът е направил извод, че представеният писмен документ за презентация не съдържа информация, удостоверяваща от кого е изготвена. Изложил е, че съгласно данните в информационната база данни на НАП, регистрираните от [фирма] трудови договори са за лица, наети като строителни работници и предвид това е направил извод, че дружеството не е разполагало с наети служители, квалифицирани за извършване на рекламни услуги. С оглед всички направени констатации е заключил, че изводът за нереалност на доставката по фактура № [ЕГН] от 07.04.2009 г., издадена от [фирма] е правилен.

По отношение на допълнително определения корпоративен данък за 2009 г по ЗКПО, директорът на Д„О.” е съобразил, че относно фактурите, издадени от доставчиците [фирма], [фирма] и ДФ № [ЕГН]/11.08.2009 г., ДФ № [ЕГН]/14.08.2009 г. и ДФ № 226/16.08.2009 г, издадени от [фирма] не са представени безспорни доказателства за реалност на обективирания с тях стопански операции. Предвид изложеното в частта по ЗДДС относно липсата на реално извършени услуги, е осъществяван фактическият състав на чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО по отношение на задълженията за корпоративен данък за 2009 г. Във връзка с горното ответникът е посочил, че РА следва да бъде потвърден в частта на допълнително определения корпоративен данък за 2009 г. в размер на 41637,32 лв., ведно с установените лихви за просрочие досежно фактурите, издадени от посочените доставчици.

От представените в хода на ревизионното производство и в хода на съдебното производство доказателства се установява също така следното:

Относно доставките, осъществени от доставчик [фирма]:

Сключен е договор (л. 808 – 809 от преписката) между [фирма], в качеството му на изпълнител, и [фирма], в качеството му на възложител, за изработване на тръжна документация за обекти, които възложителят прецени.

Към фактура № [ЕГН] от 01.07.2009 г. (л. 863 от преписката), с предмет изготвяне на тръжни документи за [община] са представени: документ за поръчка от 22.06.2009 г. (л. 866 от преписката), съгласно, който дружеството трябва да изработи „Тръжна документация за обект [община] – изработване, според документите за участие в конкурс, одобрени с решение № 2077/22.06.2009 г., т. 6” с посочена цена 3750,00 лв. и приемо – предавателен протокол от 01.07.2009 г. (л. 867 от преписката), в който е посочена дата на поръчката и това, че е изготвена техническа оферта за участие в търг „Доставка и монтаж на климатични системи за нуждите на бюджетните звена на [община]”. Приложена е и кореспонденция между жалбоподателя и [община].

Към фактура № [ЕГН] от 03.07.2009 г., с предмет изготвяне на тръжни

документи за НОИ, [населено място] (л. 827 от преписката), са представени документ за поръчка от 01.06.2009 г. (л. 874 от преписката), съгласно, който дружеството трябва да изработи „Тръжна документация за обект НОИ, [населено място] – изработване, според документите за участие в конкурс”, с посочена цена 3950,00 лв. и приемо – предавателен протокол от 03.07.2009 г. (л. 873 от преписката), в който е посочена дата на поръчката и обстоятелството, че е изготвена техническа оферта за участие в търг за обект НОИ, [населено място]. Приложена е и кореспонденция между жалбоподателя и НОИ, [населено място].

Към фактура № [ЕГН]/06.07.2009 г., с предмет изготвяне на тръжни документи А. „К.” (л. 840 от преписката), са представени документ за поръчка от 06.02.2009 г. (л. 848 от преписката), съгласно, който дружеството трябва да изработи „Тръжна документация за обект „А. К. – Дом на енергетиката и реконструкция на ел. захранването - изработване, според документите за участие в процедура по договаряне, одобрени с Решение № 3011-Р-018/06.02.2009 г., т. 4 с посочена цена 5291,67 лв. и приемо – предавателен протокол от 06.07.2009 г. (л. 841 от преписката), в който е посочена дата на поръчката и това, че е изготвена тръжна документация за обект „А. К. – Дом на енергетиката и реконструкция на ел. захранването - изработване, според документите за участие в процедура по договаряне, одобрени с Решение № 3011-Р-018/06.02.2009 г., т. 4. Приложена е първа страница от цитираното решение за обявяване на обществена поръчка, от което е видно единствено наименованието на възложителя.

Към фактура № [ЕГН]/10.07.2009 г., с предмет изготвяне на тръжна документация за „Български пощи (л. 810 от преписката), са представени документ за поръчка от 15.06.2009 г. (л. 811 от преписката), съгласно, който дружеството трябва да изработи тръжна документация за обект „Български пощи” – изработване, според документите за участие в конкурс с посочена цена 12500,00 лв. и приемо – предавателен протокол от 10.07.2009 г. (л. 812 от преписката), в който е посочена дата на поръчката и това, че е изготвена техническа оферта за участие в търг за обект „Български пощи”. Приложени са договор, споразумение, фактура, кореспонденция и др. документи (л. 816 – 839), които доказват единствено наличието на правоотношения между жалбоподателя и [фирма], а не дават информация за изготвянето на документацията за участие.

Към фактура № [ЕГН]/14.07.2009 г., с предмет изготвяне на тръжна документация „Х. парк” (л. 849 от преписката) са представени документ за поръчка от 15.06.2009 г. (л. 850 от преписката), съгласно, който дружеството трябва да изработи тръжна документация за обект „Х. парк” – изработване на ценова оферта и линеен график с посочена цена 12500,00 лв. и приемо – предавателен протокол от 14.07.2009 г. (л. 851 от преписката), в който е посочена дата на поръчката и това, че са изготвени ценова оферта и линеен график.

На 15.06.2009 г. е сключен договор (л. 747 – 748 от преписката) между [фирма], в качеството му на изпълнител и [фирма], в качеството му на възложител. Предмет на същия е проектиране в част О. по направени конкретни заявки от страна на възложителя. В приложение № 1 (л. 749 от

преписката) са посочени конкретни обекти и цени за всеки, за всеки от тях. Към фактура №[ЕГН] от 22.07.2009 г. (л. 750 от преписката), с предмет проектантска дейност „Х. Парк” е представен приемо – предавателен протокол от 22.07.2009 г. (л. 751 от преписката), съгласно който се предава проект на О. инсталация. В същия са изброени по общ начин документите, които се предават. Представен е договор между жалбоподателя и [фирма] (л. 754 - 763 от преписката), който удостоверява единствено извършване на услуга от ревизираното лице към неговия възложител.

Към фактура № [ЕГН] от 20.07.2009 г. (л. 764 от преписката), с предмет проектантска дейност РУ „МВР”, [населено място], е представен приемо – предавателен протокол от 20.07.2009 г. (л. 765 от преписката), съгласно който се предава проект на О. инсталация. В същия са изброени по общ начин документите, които се предават. Представен е договор между жалбоподателя и [фирма] (л. 768 – 773 от преписката), който удостоверява единствено извършване на услуга от ревизираното лице към неговия възложител.

Към фактура № [ЕГН] от 17.07.2009 г. (л. 774 от преписката), с предмет проектантска дейност „Б.”,[жк], е представен приемо – предавателен протокол от 17.07.2009 г. (л. 775 от преписката), съгласно който се предава проект на О. инсталация. В същия са изброени по общ начин документите, които се предават. Представен е договор между жалбоподателя и [фирма] (л. 783 – 795 от преписката), фактура към същия и акт №19, които удостоверява единствено извършване на услуга от ревизираното лице към неговия възложител.

Към фактура № [ЕГН] от 15.07.2009 г. (л. 796 от преписката), с предмет проектантска дейност „Б.”, [населено място] е представен приемо – предавателен протокол от 15.07.2009 г. (л. 797 от преписката), съгласно който се предава проект на О. инсталация. В същия са изброени по общ начин документите, които се предават. Представен е договор между жалбоподателя и [фирма] (л. 800-807 от преписката), който удостоверява единствено извършване на услуга от ревизираното лице към неговия възложител.

Към фактура № [ЕГН] от 27.08.2009 г. (л. 883 от преписката), с предмет аванс за изработка на кутии от поцинкована ламарина е представен приемо – предавателен протокол (л. 884 от преписката), с които е удостоверено, че на 01.08.2009 г. от жалбоподателя са получени 884 броя кутии от поцинкована ламарина.

Към фактура № [ЕГН] от 23.08.2009 г. (л. 881 от преписката), с предмет хамалски услуги /10 човека, за 10 дни, по 30 лв. на човек на ден/ са представени два договора за хамалски услуги, (л. 517 – 520 от преписката) сключени между физически лица и [фирма] от 01.08.2009 г.

На 11.05.2009 г. е сключен договор (л. 729 – 731 от преписката) между жалбоподателя, в качеството му на възложител и [фирма], в качеството му на изпълнител с предмет консултантски надзор на обект „МОЛ С.”, във връзка с монтажа на въздуховоди, възложена на фирма [фирма]. Към същия е приложена фактура № [ЕГН] от 03.07.2009 г. (л. 732 от преписката), с предмет консултантски надзор – МОЛ „С.”.

Относно [фирма]:

На 19.07.2010 г. е сключен договор (л. 264 – 268 от преписката) между

[фирма], в качеството му на възложител, и [фирма], в качеството му на изпълнител, с предмет доставка на „Материали, съгласно количествено – стойностна сметка и техния монтаж, съгласно одобрени и съгласувани строителни книжа – Комплексно изпълнение на работи по част ОВК (отопление, вентилация и климатизация) за обект комплекс „Х. парк“. В чл. 9 и чл. 14 от договора от 19.07.2010 г. са посочени документите, които се изготвят във връзка с отчитането на работата, а именно доставката се удостоверява с протокол, подписан от двете страни, а по отношение на извършените СМР се съставят протоколи, респективно актове, в които се посочват количество и стойност на изработеното. По делото не са ангажирани доказателства в тази насока. Не са представени и доказателства по т. 10.1. от договора – отправяне на писмена или по факс покана от изпълнителя до възложителя за оглед и отчитане на действително свършената работа, както и такива, свързани с отчитане на СМР по т. 12 и 13 от него.

На 16.07.2010 г. е сключен договор между (л. 274 – 276 от преписката) между [фирма], в качеството му на възложител, и [фирма], в качеството му на изпълнител, с предмет „Намиране и осигуряване на контрагенти за осигуряване на търговска дейност на възложителя, а именно: доставка, монтаж, изработване и поддръжка на отоплителни, климатични и вентилационни инсталации.“ По делото не са представени доказателства по чл. 6, ал. 5 и ал. 6 от договора, които са свързани с неговото изпълнение, а именно не са представени такива за уведомяване на възложителя от изпълнителя за всеки договорен потенциален клиент, както и за водене на отчетност от страна на посредника за потенциални и осигурени контрагенти на възложителя.

По делото са приобщени фактури: 1. ДФ № [ЕГН] от 18.08.2010 г. (л. 272 от преписката), с предмет „Проектиране и изграждане по договор“; 2. ДФ № [ЕГН] от 25.08.2010 г. (л. 260 от преписката), с предмет „СМР по договор“; 3. ДФ № [ЕГН] от 30.08.2010 г. (л. 260 от преписката), с предмет „Плащане по договор“; 4. ДФ № [ЕГН] от 31.08.2010 г. (л. 272 от преписката), с предмет „Плащане по договор“ (и л. 82-85 от делото).

Относно [фирма]:

На 22.07.2009 г. е сключен договор (л. 656 – 657 от преписката) между [фирма], в качеството му на възложител, и [фирма], в качеството му на изпълнител, с предмет „Изготвяне на тръжна документация и консултация във връзка с обявени конкурси за абонаментна поддръжка и ремонт на климатична техника на НАП – Д”О.”, [населено място] и [населено място], Почивна станция на НАП – [населено място]”.

Към делото са приобщени фактури: 1. ДФ № [ЕГН] от 16.08.2009 г. (л. 658 от преписката), с предмет тръжна документация, изработка и консултация, почивна станция НАП, [населено място], придружена с приемо – предавателен протокол (л. 659 от преписката) от 16.08.2009 г., в който е посочено, че се предава изработената тръжна документация, съгласно сключения на 22.07.2009 г. договор за почивна станция на НАП, [населено място] и хронологична сметка 40101 за периода 16.08.2009 г. – 16.08.2009 г.; 2. ДФ № [ЕГН] от 11.08.2009 г. (л. 661 от преписката), с предмет тръжна документация, изработка и консултация – НАП, [населено място], придружена с приемо –

предавателен протокол (л. 662 от преписката) от 11.08.2009 г., в който е посочено, че се предава изработената тръжна документация, съгласно сключения на 22.07.2009 г. договор за НАП – П. и хронологична сметка 40101 за периода 11.08.2009 г. – 11.08.2009 г.; ДФ № [ЕГН] от 14.08.2009 г. (л. 666 от преписката), с предмет тръжна документация, изработка и консултация – НАП [населено място], С. област придружена с приемо – предавателен протокол (л. 667 от преписката) от 14.08.2009 г., в който е посочено, че се предава изработената тръжна документация, съгласно сключения на 22.07.2009 г. договор за НАП – С. град и НАП С. област и хронологична сметка 40101 за периода 14.08.2009 г. – 14.08.2009 г. По делото са приложени и няколко страници от документацията за обществените поръчки, от които се виждат предмета и документите, които трябва да представи всеки участник в процедурата. Представен е и договор, съгласно, който жалбоподателят е избран за изпълнител по една от обявените процедури.

На 01.08.2009 г. е сключен договор между (л. 671 – 674 от преписката) между [фирма], в качеството му на възложител и [фирма], в качеството му на изпълнител с предмет „Реинженеринг на проектна документация за обект комплекс „Х. парк“. В чл. 11, чл. 12, чл. 13 и чл. 14 са описани начина на отчитане на извършената работа и документите, които се изготвят във връзка с приемането ѝ.

Представени са ДФ № [ЕГН] от 11.09.2009 г. (л. 676 от преписката), с „Предмет СМР по договор“ и Акт № 19 за отчитане на извършената работа (л. 677 от преписката) от 11.09.2009 г., с описание „Реинженеринг на проектна документация“. Следва да се има предвид, че услугата е посочена като СМР.

На 19.07.2009 г. е сключен договор (л. 686 – 690 от преписката) между [фирма], в качеството му на възложител и [фирма], в качеството му на изпълнител с предмет пробиване на строителни отвори в бетонови стени и прорязване на отвори в гипсокартон за обект комплекс „Х. парк“. В чл. 9, чл. 11, чл. 12, чл. 13 и чл. 14 са описани начина на отчитане на извършената работа и документите, които се изготвят във връзка с приемането ѝ.

Към спорните фактури: ДФ фактура № [ЕГН]/07.09.2009 г. (л. 692 от преписката), с предмет СМР по договор е приложен Акт № 19 за отчитане на извършена работа от 07.09.2009 г., с описание на услугата „Пробиване на строителни отвори в бетонови стени и прорязване на отвори в гипсокартон“.

Към ДФ № [ЕГН] от 02.10.2009 г. (л. 697 от преписката), с предмет СМР, съгласно акт 19 е представен Акт № 19 (л. 698 от преписката) от 02.10.2009 г., в който като описание на услугата е посочено – „Обучение и настройка на баланс на вентили“.

Към ДФ № [ЕГН] от 20.10.2009 г. (л. 681 от преписката), с предмет „СМР, съгласно акт 19“, е приложен Акт № 19 (л. 682 от преписката) за отчитане на извършена работа от 20.10.2009 г., с описание на услугата „Тестове вентилационна инсталация“.

Към ДФ № [ЕГН] от 17.09.2009 г. (л. 703 от преписката), с предмет СМР по договор е представен Акт № 19 (л. 704 от преписката) от 17.09.2009 г., в който като описание на услугата е посочено – „Тестове климатична инсталация“.

Относно [фирма]:

На 31.03.2009 г. е сключен договор (л. 923 – 927 от преписката) между

[фирма], в качеството му на възложител, и [фирма], в качеството му на изпълнител, с предмет „Възмездно извършване на реинженеринг на проектна документация на следните обекти: детска градина[жк] [населено място]; „Б.“ и „Техномаркет“, [населено място]; офис сграда с магазини, ресторант, подземен паркинг и трафопост в УПИ I, [населено място]”. В чл. 9, чл. 11, чл. 12, чл. 13 и чл. 14 са описани начина на отчитане на извършената работа и документите, които се изготвят във връзка с приемането ѝ.

Към спорните фактури: ДФ № [ЕГН] от 28.04.2009 г. (л. 928 от преписката), с предмет „СМР съгласно договор”, е представен Акт № 19 (л. 929 от преписката) от 28.04.2009 г., в който като описание на услугата е посочено – „Реинженеринг на проектна документация”; ДФ № [ЕГН] от 29.04.2009 г. (л. 947 от преписката), с предмет „СМР, съгласно договор” е представен Акт № 19 (л. 948 от преписката) от 29.04.2009 г., в който като описание на услугата е посочено – „Реинженеринг на проектна документация”; ДФ № [ЕГН] от 30.04.2009 г. (л. 971 от преписката), с предмет „СМР, съгласно договор”, е представен Акт № 19 (л. 972 от преписката) от 30.04.2009 г., в който като описание на услугата е посочено – „Реинженеринг на проектна документация”. В обяснение с вх. № 25-53-03-769#1 от 25.05.2011 г. (л. 712 – 715 от преписката) на жалбоподателя е посочено какво е наложило ползването на услугите на [фирма], а именно промени в конструктивната част на проектите за обектите, посочени в договора, което е предпоставило „пречертаването” им в хода на строежа на обектите (л. 714). В хода на ревизионното производство и пред настоящия съдебен състав не са представени проекти и чертежи, от които да е видно, че е извършена някаква промяна.

Относно [фирма]:

На 17.03.2009 г. е сключен договор (л. 984 – 985 от преписката) между [фирма], в качеството му на възложител, и [фирма], в качеството му на изпълнител, с предмет изготвяне на проект на фирмена презентация с логото на възложителя, провеждане на фирмена презентация, както и реклама на сайта на възложителя. В Приложение № 1 и Приложение № 3 към договора е уточнено какво трябва да съдържа презентацията, в Приложение 2 към договора е внесено уточнение във връзка с рекламата на сайта на възложителя. На 07.04.2009 г. между страните е подписано допълнително споразумение, с което се прекратява изпълнението на договора след заплащане на дейностите по Приложение № 1 и Приложение № 2, както и за прекратяване на Приложение № 3.

Към спорната ДФ № [ЕГН] от 07.04.2009 г. (л. 991 от преписката), с предмет „Реклама съгласно договор”, са приложени приемо - предавателен протокол от 07.04.2009 г. за предаване на изготвения проект на фирмена презентация и презентация на български език (л. 996 – 1002 от преписката) и на английски език (л. 126 – 148 от делото)

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София – град, Първо отделение, 21 състав, направи следните правни изводи:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и

материалноправните разпоредби по издаването му.

Съгласно чл. 118, ал. 2 ДОПК РА се издава от органите по приходите, посочени в чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за Националната агенция за приходите (ЗНАП). В настоящия случай, на осн. чл. 119, ал. 2 ДОПК, в съответствие с правомощието си по чл. 119, ал. 3 ДОПК, органът възложил ревизията, е издал З., с която е определен компетентният да издаде РА орган по приходите – И. Д. И. – Д. (л. 149 от делото). Обжалваният РА е издаден именно от това лице, тоест от такова, разполагащо с материална компетентност. РА е издаден в писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 120 ДОПК, включително разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размера на задълженията. Предвид разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, РД е неразделна част от РА и в този смисъл може да се приеме, че мотивите на РД са и мотиви на РА, доколкото подаденото срещу РД възражение е обсъдено от издалия РА орган по приходите.

След като обсъди приложените в административната преписка доказателства, съдът намира, че при издаването на РА не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да повлияят на неговата законосъобразност.

По същество на оспорването, по доставчици, съдът намира следното:

Относно доставки от – [фирма]: *непризнат данъчен кредит по получени фактури за услуги в общ размер на 23231,66 лв. както следва:* за м. 07.2009 г. не е признато правото на данъчен кредит в размер на 23231,66 лв. по ДФ № [ЕГН]/01.07.2009 г., ДФ № [ЕГН]/03.07.2009 г., ДФ № [ЕГН]/03.07.2009 г., ДФ № [ЕГН]/06.07.2009 г., ДФ № [ЕГН]/10.07.2009 г., ДФ № [ЕГН]/14.07.2009 г., ДФ № [ЕГН]/15.07.2009 г., ДФ № [ЕГН]/17.07.2009 г., ДФ № [ЕГН]/20.07.2009 г., ДФ № [ЕГН]/22.07.2009 г., ДФ № [ЕГН]/23.08.2009 г., ДФ № [ЕГН]/27.08.2009 г.

Жалбата по отношение на доставките от [фирма] е неоснователна. Спорният РА в тази част е законосъобразен, поради което оспорването срещу него следва да бъде отхвърлено.

Правилни и законосъобразни са изводите на органите по приходите и на ответника за липсата на реалност на спорните доставки, за които се твърди, че са извършени от [фирма]. Правилно е становището на ответника, взето по жалбата на [фирма], че представените договори и протоколи към тях установяват единствено съществуващи между страните облигационни отношения, но не доказват реалното осъществяване на спорните доставки.

Въпреки дадените на жалбоподателя указания с разпореждането за насрочване от 04.06.2012 г. относно разпределението на доказателствената тежест да представи доказателства за реалност на спорните доставки, включително чрез ангажиране на гласни доказателствени средства, той не прояви процесуална активност в указания му смисъл. По делото не бяха представени доказателства за сключени анекс или допълнително споразумение към договора за изготвяне на тръжна документация, в които предметът на същия да бъде конкретизиран, а именно да се посочи дали се касае за изготвяне на цялата документация за обществена поръчка или за част от нея. Делото не беше попълнено и с документи, от които да е видно кои са лицата извършили услугата по договора, както и не бяха представени доказателства, че същите разполагат с нужната квалификация за изготвянето

на тръжната документация.

В случая не може да се приеме за доказана реалност на доставката, тъй като от представените фактури не става ясен предмета на обществените поръчки, досежно които е изготвена документацията за участие, а само името на възложителите. В приложените документи за поръчка е записано, че се касае за изработване на тръжна документация за конкретен възложител, като в някои от тях е цитиран номер на Решение за откриване на процедура, без да е посочен предмета на същата. Информацията, за естеството на услугите, които трябва да бъдат изпълнени е неясна и недостатъчна, предвид факта, че тръжната документация съдържа различни по вид, съдържание и естество документи, които се представят при участие в процедура за обществена поръчка. В случая не е ясно дали се касае за изготвяне на техническо предложение или подготовка на останалата част от документацията за участие като изготвяне на заявление, попълване на декларации, осигуряване и/или съставяне на документи отнасящи се до доказване на икономическите, финансовите и технически възможности на участника. Единствено в приемо – предавателните протоколи е посочен предмет на обществена поръчка, но от това не може категорично да се заключи, че става въпрос за същата процедура, във връзка с която са издадени спорните фактури, тъй като от нито един от представените документи не става ясен предмета ѝ. Безспорно е, че посочените възложители провеждат множество обществени поръчки с различен предмет и процесните фактури може да са издадени по отношение на всяка една от тях. Това следва и от обстоятелството, че в представения рамков договор услугата не е индивидуализирана по никакъв признак, а именно посочване на възложители, конкретизиране вида на документите, които трябва да бъдат изготвени, както и не е ясна сферата от социално-икономическия живот, в чийто обхват ще попадат обществените поръчки, по които ще се изготвят съответните документи. Цитираната обща формулировка на услугата, може да се представи като относима към всеки договор за обществена поръчка, по който дружеството е изпълнител.

Редом с гореизложеното, макар и да не е водещо при преценка реалността на спорната доставка, по делото не са приобщени и доказателства досежно техническата и кадрова обезпеченост на доставчика. Същият безспорно трябва да разполага с екип от хора, които притежават нужните знания, умения и квалификация, за да разработят дадена техническа оферта, като в зависимост от предмета на обществената поръчка може да се определи и областта, в която лицата, които я изготвят трябва да имат съответните познания.

По отношение на приложената кореспонденция следва да се отбележи, че същата доказва единствено участието на жалбоподателя в процедурата, но не дава информация за лицата изготвили документацията. От значение също така е и факта, че досежно представения договор не може да се определи предмета на същия, тъй като не са посочени възложители, не става ясно дали са касае за изработване на целия комплект документация или за част от нея, не е ясна и сферата от социално-икономическия живот, в чийто обхват ще попадат обществените поръчки, по които следва да се изготвят съответните документи.

По отношение на договора от 15.06.2009 г. с предмет „Проектиране в част О. по направени конкретни заявки от страна на възложителя” се констатира, че от представените фактури, издадени от този доставчик е видно, че във всяка една от тях предметът на доставките е определен като проектантска дейност за съответния обект, за който се отнася. Договорът, в изпълнение на който се издават, не е конкретизиран по какъвто и да е признак (дата на сключване или контрагенти, между, които е сключен). От обстоятелството, че предметът на спорните фактури по никакъв начин не индивидуализиран не може да се изведе категоричен извод, че е свързан именно с представения по делото договор от 15.06.2009 г. между [фирма] и [фирма]. Наличието на договор също не е доказателство за реалност на процесните доставки, тъй като не означава, че описаният в него предмет е осъществен, а е доказателство за възникнали облигационни правоотношения между страните, които са го сключили. От значение е и фактът, че предвид кратките срокове, в които са извършени услугите, с оглед дата на сключване на договора и датите, на които са подписани приемо - предавателните протоколи следва дружеството да разполага със значителен брой служители, които притежават нужната квалификация, предвид естеството на услугите посочени в спорните фактури. Във връзка с това не са посочени лицата, извършили услугите, както и не са представени документи, от които да е видно, че същите са инженери с проектантска правоспособност и притежават необходимата квалификация и опит в областта. Доказателства в тази насока не са представени. По делото не са приобщени и разработените документи, които са част от проекта и са изброени в приемо – предавателните протоколи, а именно чертежи, количествено – стойностни сметки и др.

По отношение на ДФ № [ЕГН] от 27.08.2009 г. с предмет „Аванс за изработка на кутии от поцинкована ламарина” към делото не са приобщени други доказателства за извършената услуга, освен представения приемо – предавателен протокол, с който е удостоверено, че на 01.08.2009 г. от жалбоподателя са получени 884 броя кутии. В спорната фактура, досежно услугата, не е посочен броят на кутиите, не представен документ, от който да личи какъв е броят, големината и формата на поръчаните кутии, каква е единичната цена на всяка от тях, какъв материал е използван за изработването им – на възложителя или изпълнителя. Редом с това, не са представени доказателства за лицата, които са ги изработили, както и такива за техническата обезпеченост на доставчика.

По отношение на ДФ № [ЕГН] от 23.08.2009 г., с предмет хамалски услуги /10 човека, за 10 дни, по 30 лв. на човек на ден/ са представени два договора за хамалски услуги, сключени между физически лица и [фирма] от 01.08.2009 г. От съдържанието на договорите и не става ясно по какъв начин се възлага и приема работата по тях, не е индивидуализиран обектът/те, на които ще се извършват посочените услуги. В цитираната ДФ също не е посочен обектът, за който се наемат лицата. Не бяха ангажирани и гласни доказателствени средства за установяване извършването на работата от тях въпреки даденото от съда указание в този смисъл. Предвид това не може да се направи извод, че лицата посочени в договорите са участвали в изпълнението на фактурираната услуга. Освен това в договорите е посочена обща цена, която

е различна от възнаграждението, което ще получи едно лице на ден, съгласно записаното във фактурата.

По отношение на договора от 11.05.2009 г., с предмет консултантски надзор на обект „МОЛ С.“, във връзка с монтажа на въздуховоди, възложена на фирма [фирма], следва да се им предвид, че към делото не са приобщени като доказателства документите посочени в чл. 7, ал. 3 и чл. 10 от сключения договор във връзка с актовете и протоколите, които се подписват по време на строителството и застраховката имуществена отговорност за вреди причинени на възложителя от трети лица. Липсват доказателства и за обхвата на консултантския надзор и лицата, които са го извършили, както и дали същите разполагат с необходимата квалификация и образование за извършването му. Макар и да не е водещо при преценка реалността на спорната доставка, непредставянето на документи, доказващи трудовата обезпеченост на доставките с предмет, касаещ положен труд, поставя под съмнение извършването на доставка, респективно настъпването на данъчно събитие.

В тежест на ползващия се от правата по процесните фактури беше да докаже, че посочените услуги са действително извършени. Недоказаната реална услуга, макар и документално оформена в счетоводството, не поражда права за данъчнозадълженото лице. Съдът намира, че предметът на спорните фактури не е индивидуализиран. Непредставянето на документи и неангажирането на други доказателства, доказващи реалността на фактурираните услуги в процесната хипотеза, влече след себе си като правна последица непризнаването на получателя на правото на данъчен кредит.

По всички изложени причини, съдът намира, че правилно и законосъобразно, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във вр. с чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС и чл. 70, ал. 5 ЗДДС, органите по приходите са приели, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит по доставките, за които се твърди, че са извършени от [фирма]. Наличието на фактури не доказва реалното извършване на доставките. Фактурите следва да са придружени с други доказателства, насочени към установяване на основната, водеща предпоставка за признаване на правото на данъчен кредит – облагаема доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 ЗДДС. Непредставянето на документи и неангажирането на други доказателства, доказващи реалността на фактурираните услуги в процесната хипотеза, влече след себе си като правна последица непризнаването на получателя на правото на данъчен кредит. Съдът намира, че такива доказателства не са ангажирани от жалбоподателя, както в хода на ревизионното производство, така и във фазата на съдебното обжалване на РА. Предвид това, законосъобразно с РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит по доставки от [фирма] по посочените по-горе фактури. Признаването на правото на данъчен кредит е свързано с установяване по несъмнен начин на реалността на доставката.

Относно [фирма] – непризнат данъчен кредит по получени фактури (л. 86-93 от делото) за услуги в общ размер на 95015,00 лв., както следва:

- за м. 08.2009 г. не е признато правото на данъчен кредит в размер на 1345,00 лв. по ДФ № [ЕГН]/11.08.2009 г., ДФ № [ЕГН]/14.08.2009 г., ДФ № [ЕГН]/16.08.2009 г.;

- за м. 09.2009 г. не е признато правото на данъчен кредит в размер на 64320,00 лв. по ДФ № [ЕГН]/07.09.2009 г., ДФ № [ЕГН]/11.09.2009 г., ДФ № [ЕГН]/17.09.2009 г.;

- за м. 10.2009 г. не е признато правото на данъчен кредит в размер на 29350,00 лв. по ДФ № [ЕГН]/02.10.2009 г. и ДФ № [ЕГН]/20.10.2009 г.

Жалбата по отношение на доставките от [фирма] също е неоснователна. Спорният РА и в тази част е законосъобразен, поради което оспорването срещу него следва да бъде отхвърлено. Правилни и законосъобразни са изводите на органите по приходите и на ответника за липсата на реалност по спорните доставки, за които се твърди, че са извършени от [фирма].

По отношение на договора от 22.07.2009 г., с предмет „Изготвяне на тръжна документация и консултация във връзка с обявени конкурси за абонаментна поддръжка и ремонт на климатична техника на НАП, Д”О.”, [населено място] и [населено място], Почивна станция на НАП – [населено място]”, констатациите на органите по приходите са законосъобразни. В случая не може да се приеме за доказана реалност на доставката, тъй като от представените фактури не става ясен предмета на обществените поръчки и в изпълнение на кой договор за издадени, а са посочени само имената на възложителите. В приложения договор информацията, за естеството на услугите, които трябва да бъдат изпълнени е неясна и недостатъчна, предвид факта, че тръжната документация съдържа различни по вид, съдържание и естество документи, които се представят при участие в процедура за обществена поръчка. В случая не е ясно, дали се касае за изготвяне на техническо предложение или подготовка на останалата част от документацията за участие като изготвяне на заявление, попълване на декларации, осигуряване и/или съставяне на документи отнасящи се до доказване на икономическите, финансовите и технически възможности на участника. Единствено в приемо – предавателните протоколи е цитирана дата на сключения договор, но от това не може категорично да се заключи, че става въпрос за същите процедури, във връзка с които са издадени спорните фактури, тъй като от нито един от представените документи не става ясен предмета ѝ. Безспорно е, че НАП е възложител по множество обществени поръчки с различен предмет, от което може да се направи обоснован извод, че процесните фактури може да са издадени по отношение на всяка една от тях.

Макар да не е водещо за извода досежно липсата на реалност на спорните доставки, следва да се отбележи, че липсват доказателства досежно кадровата обезпеченост на доставчика. Същият безспорно трябва да разполага с екип от хора, които притежават нужните знания, умения и квалификация, за да разработят техническите оферти, които са част от цялата документация за обществена поръчка, свързани с поддръжката и ремонта на климатичната техника в посочените в договора от 22.07.2009 г. обекти.

Приложените части от документацията за обществените поръчки, от които се установява предмета и документите, които трябва да представи всеки участник в процедурата и договорът, съгласно, който жалбоподателят е избран за изпълнител по една от тях, доказват единствено участието на жалбоподателя в процедурата, но не дава информация за начина, по който е изготвена документацията.

По отношение на договор от 01.08.2009 г., с предмет „Реинженеринг на проектна документация за обект комплекс „Х. парк“ не става ясно какво е естеството на услугата и по отношение на коя документация следва да се извърши. В случая волята на възложителя е неясна, тъй като не се разбира какви действия трябва да се извършат от изпълнителя. В стопанско – икономическия оборот понятието „реинженеринг“ е свързано най-често с развитието на различни процеси в определена област, а не с корекция на документи. Освен това във фактурата, издадена за посочената услуга е записан предмет СМР по договор, а представеният Акт № 19 за отчитане на извършената работа не съдържа реквизити, с които услугата може да се опише еднозначно. Видно от представената фактура, издадена от този доставчик е, че предметът на доставката е „СМР по договор“, без да е конкретизиран договорът по какъвто и да е признак (дата на сключване или контрагенти между, които е сключен). Предметът на спорните фактури по никакъв начин не индивидуализиран и не може да се изведе категоричен извод, че е свързан именно с представения по делото договор от 01.08.2009 г. между [фирма] и [фирма]. Наличието на договор също не е доказателство за реалност на процесните доставки, тъй като не означава, че описаният в него предмет е осъществен, а е доказателство за възникнали облигационни отношения между страните, които са го сключили.

По отношение на договор от 19.07.2009 г., с предмет „Пробиване на строителни отвори в бетонови стени и прорязване на отвори в гипсокартон за обект комплекс „Х. парк“ не са представени доказателства във връзка с посочения в чл. 9, чл. 11, чл. 12, чл. 13 и чл. 14 начин на отчитане на извършената работа и документите, които се изготвя във връзка с приемането ѝ. В Акт № 19 за отчитане на извършената работа не се съдържат реквизити, с които услугата може да се опише еднозначно. Във фактурата, за която се твърди, че е издадена във връзка с посочената услуга също не е посочен договорът, с изпълнението на който е свързана. По делото не са приобщени доказателства за лицата извършили фактурираната услуга.

Предметът на ДФ № [ЕГН] от 02.10.2009 г., № [ЕГН] от 20.10.2009 г и № [ЕГН] от 17.09.2009 г. за доставки от [фирма] не е индивидуализиран по никакъв признак, не са посочени дата на договорите, във връзка, с които са издадени, липсва описание и количество на извършените доставки и услуги. Предвид това не може да се направи категоричен извод, че същите са издадени във връзка с приложените Актове № 19, в които освен това е посочен и различен предмет на услугата.

В тежест на ползващия се от правата по процесните фактури беше да докаже, че посочените услуги са действително извършени. Недоказаната реална услуга, макар и документално оформена в счетоводството, не поражда права за данъчнозадълженото лице. Съдът намира, че предметът на спорните фактури не е индивидуализиран. Непредставянето на документи и неангажирането на други доказателства, доказващи реалността на фактурираните услуги в процесната хипотеза, влече след себе си като правна последица непризнаването на получателя на правото на данъчен кредит.

По всички така изложение съображения съдът намира, че правилно и законосъобразно, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във вр. с чл. 69, ал. 1,

т. 1 ЗДДС и чл. 70, ал. 5 ЗДДС, органите по приходите са приели, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит по доставките, за които се твърди, че са извършени от [фирма]. Наличието на фактури не доказва реалното извършване на доставките. Фактурите следва да са придружени с други доказателства, насочени към установяване на основната, водеща предпоставка за признаване на правото на данъчен кредит – облагаема доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 ЗДДС. Непредставянето на документи и неангажирането на други доказателства, доказващи реалността на фактурираните услуги в процесната хипотеза, влече след себе си като правна последица непризнаването на получателя на правото на данъчен кредит. Съдът намира, че такива доказателства не са ангажирани от жалбоподателя, както в хода на ревизионното производство, така и във фазата на съдебното обжалване на РА. Предвид това, законосъобразно с РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит по доставки от [фирма] по посочените по-горе фактури. Признаването на правото на данъчен кредит е свързано с установяване по несъмнен начин на реалността на доставката.

Относно [фирма] – непризнат данъчен кредит за м. 08.2009 г. по ДФ № [ЕГН]/18.08.2010 г., ДФ № [ЕГН]/25.08.2010 г., ДФ № [ЕГН]/30.08.2010 г., ДФ № [ЕГН]/31.08.2010 г. в общ размер на 23500,00 лв.:

Жалбата по отношение на доставките от [фирма] също е неоснователна. Спорният РА и в тази част е законосъобразен, поради което оспорването срещу него следва да бъде отхвърлено. Правилни и законосъобразни са изводите на органите по приходите и на ответника за липсата на реалност по спорните доставки, за които се твърди, че са извършени от [фирма].

Видно от спорните фактури, издадени от този доставчик е, че във всяка тях предметът на доставките е определен като „СМР по договор”, „Плащане по договор” и „Проектиране и изграждане по договор”, без да е конкретизиран договорът по какъвто и да е признак (дата на сключване или контрагенти между, които е сключен). Предметът на спорните фактури по никакъв начин не индивидуализиран и не може да се изведе категоричен извод, че е свързан именно с представените по делото договори от 16.07.2010 г. и 19.07.2010 г. между [фирма] и „М.’ Е.. Наличието на договор също не е доказателство за реалност на процесните доставки, тъй като не означава, че описаният в него предмет е осъществен, а е доказателство за възникнали облигационни правоотношения между страните, които са го сключили. Издадените фактури сами по себе представляват частен документ, от който жалбоподателят черпи изгодни за себе си изгодни правни последици, а именно признаване право на данъчен кредит. Предметът на доставките, така както е определен, не съдържа никакви индивидуализиращи данни, за да е възможно съдът да направи обоснован извод за реалност на обективизираните в тях доставки.

Дори да се приеме, че спорните фактури са издадени в изпълнение на договора от 19.07.2010 г., както по – горе се посочи, в чл. 9 и чл. 14 от него са посочени документите, които се изготвят във връзка с отчитането на работата: доставката се удостоверява с протокол, подписан от двете страни, а по отношение на извършените СМР се съставят протоколи, респективно актове, в които се посочват количество и стойност на изработеното. По делото не са

ангажирани доказателства в тази насока. Не са представени и доказателства по т. 10.1. от договора – отправяне на писмена или по факс покана, отправена от изпълнителя до възложителя за оглед и отчитане на действително свършената работа, както и такива, свързани с отчитане на СМР по т. 12 и 13 от него.

Освен това специфичният характер на конкретните доставки - проектни работи по част ОВКИ, предпоставят изпълнителят да има на разположение необходимия технически и кадрови ресурс, със съответната квалификация. Правилен е изводът на органите по приходите, че представените документи доказват само счетоводно отразяване, но не и реално изпълнение на услуги. Не са представени доказателства за наети работници и изплатени възнаграждения, не са представени доказателства за доставка на материали, техния вид и количества.

По отношение на доставките по договора от 16.07.2010 г. също не са представени доказателства, че фактурираната услуга е изпълнена от този доставчик. Липсват доказателства за изпълнение на фактурираните услуги, тъй като не са представени доказателства за сключени от жалбоподателя договори с клиенти, в резултат на посредническата услуга, доказателства за изготвени оферти, организирани срещи или други действия, извършени от посредника с цел изпълнение на услугите. Както вече се написа, не са представени и доказателства по чл. 6, ал. 5 и ал. 6 от договора, които са свързани с неговото изпълнение, а именно не са представени такива за уведомяване на възложителя от изпълнителя за всеки договорен потенциален клиент, както и за водене на отчетност от страна на посредника за потенциални и осигурени контрагенти на възложителя – добавено.

Наред с така посоченото, предвид това, че с договора от 19.07.2010 г. е договорено доставяне на материали, липсват доказателства и за наличието на счетоводна информация за движението им от доставчика към получателя и тяхното съхранение. Жалбоподателят не ангажира доказателства и не представи по делото складови разписки, издадени от материалноотговорно лице (МОЛ) при заскладяването на процесните материали при жалбоподателя, нито стокова разписка, издадена от МОЛ при евентуалното им изписване им от негов склад с оглед влагането им.

По всички така изложение съображения съдът намира, че правилно и законосъобразно, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във вр. с чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС и чл. 70, ал. 5 ЗДДС, органите по приходите са приели, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит по доставките, за които се твърди, че са извършени от [фирма]. Наличието на фактури не доказва реалното извършване на доставките. Фактурите следва да са придружени с други доказателства, насочени към установяване на основната, водеща предпоставка за признаване на правото на данъчен кредит – облагаема доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 ЗДДС. Непредставянето на документи и неангажирането на други доказателства, доказващи реалността на фактурираните услуги в процесната хипотеза, влече след себе си като правна последица непризнаването на получателя на правото на данъчен кредит. Съдът намира, че такива доказателства не са ангажирани от жалбоподателя, както в хода на ревизионното производство,

така и във фазата на съдебното обжалване на РА. Предвид това, законосъобразно с РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит по доставки от [фирма] по посочените по-горе фактури. Признаването на правото на данъчен кредит е свързано с установяване по несъмнен начин на реалността на доставката.

Относно [фирма] - непризнат данъчен кредит за м. 04. 2009 г. по ДФ № [ЕГН]/28.04.2009 г., ДФ № [ЕГН]/29.04.2009 г., ДФ № [ЕГН]/30.04.2009 г. в общ размер на 10583,00 лв.:

Жалбата по отношение на доставките от [фирма] също е неоснователна. Спорният РА и в тази част е законосъобразен, поради което оспорването срещу него следва да бъде отхвърлено. Правилни и законосъобразни са изводите на органите по приходите и на ответника за липсата на реалност по спорните доставки, за които се твърди, че са извършени от [фирма].

Видно от спорните фактури, издадени от този доставчик е, че в тях предметът на услугите е определен като „СМР съгласно договор“, без да е конкретизиран договорът по какъвто и да е признак (дата на сключване или контрагенти между, които е сключен). Предметът на спорните фактури по никакъв начин не индивидуализиран и не може да се изведе категоричен извод, че е свързан именно с представения по делото договор от 31.03.2010 г. между [фирма] и „П. Г.“ Е.. В актовете, които придружават ДФ също не е посочен договорът, в изпълнение на който се издава съответния акт. Представеният договор от 31.03.2009 г. и подписаните Актове № 19 във връзка с него, установяват единствено съществуващи между страните облигационни отношения, но не доказват реалното осъществяване на спорните доставки. Фактурата сама по себе представлява един частен документ, от който жалбоподателят черпи изгодни за себе си правни последици, а именно признаване право на данъчен кредит. Предметът на доставките така, както е определен, не съдържа никакви индивидуализиращи данни.

Правилни и в съответствие с доказателствата по преписката са констатациите на решаващия орган досежно несъответствието в предмета на сделките посочени във фактурите и актовете, изразяващо се в това, че в ДФ е записано „СМР съгласно договор“, а в актовете - „Реинженеринг на проектна документация“. В процесните фактури не е индивидуализиран договорът, във връзка с който са издадени - номер, дата или предмет.

Следва да се има предвид, че по своята същност, услугата „Реинженеринг на проектната документация“, за която е сключен договорът според представените актове, не представлява СМР. В актовете от своя страна не е описан конкретен вид на извършените услуги, както и не са представени други документи, от които да е видно точно какви услуги са извършени. От предмета на договора от 31.03.2009 г. – „Реинженеринг на проектна документация“ не става ясно какво е естеството на услугата и по отношение на коя документация следва да се извърши, тъй като са посочени само обектите. В хода на ревизионното производство и пред настоящия съдебен състав не са представени проекти и чертежи, от които да е видно, че е извършена някаква промяна съобразно даденото от жалбоподателя обяснение (л. 714 от преписката). В случая волята на възложителя е неясна и не се разбира какви действия трябва да се извършат от изпълнителя. Не са представени

допълнителни споразумения и анекси, в които да е конкретизиран предмета на договора и да е изяснено и конкретизирано в какво следва да се изразява работа на изпълнителя. Липсват документи, с които на дружеството-изпълнител са предадени старите чертежи на базата с оглед актуализиране, предвид това, че съгласно обяснението на жалбоподателя, са касае за „пречертаване” на проекти, а не за изготвяне на нови.

Освен това, по делото не са представени доказателства за техническата и кадрова обезпеченост на доставчика, тъй като от естеството на самата услуга може да се заключи, че лицата, които я осъществяват трябва да притежават специални знания и умения.

По всички така изложение съображения съдът намира, че правилно и законосъобразно, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във вр. с чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС и чл. 70, ал. 5 ЗДДС, органите по приходите са приели, че не следва да се признае право на приспадане на данъчен кредит по доставките, за които се твърди, че са извършени от [фирма]. Наличието на фактури не доказва реалното извършване на доставките. Фактурите следва да са придружени с други доказателства, насочени към установяване на основната, водеща предпоставка за признаване на правото на данъчен кредит – облагаема доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 ЗДДС. Непредставянето на документи и неангажирането на други доказателства, доказващи реалността на фактурираните услуги в процесната хипотеза, влече след себе си като правна последица непризнаването на получателя на правото на данъчен кредит. Съдът намира, че такива доказателства не са ангажирани от жалбоподателя, както в хода на ревизионното производство, така и във фазата на съдебното обжалване на РА. Предвид това, законосъобразно с РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит по доставки от [фирма] по посочените по-горе фактури. Признаването на правото на данъчен кредит е свързано с установяване по несъмнен начин на реалността на доставката.

Относно [фирма] - непризнат данъчен кредит за м. 04.2009 г. по фактура № [ЕГН]/07.04.2009 г. за получени услуги в размер на 6200,00 лв.:

Жалбата по отношение на доставките от [фирма] също е неоснователна. Спорният РА и в тази част е законосъобразен, поради което оспорването срещу него следва да бъде отхвърлено. Правилни и законосъобразни са изводите на органите по приходите и на ответника за липсата на реалност по спорните доставки, за които се твърди, че са извършени от [фирма].

Видно от спорната фактура, издадена от този доставчик (л. 97) е, че в нея предметът на услугите е определен като „Реклама съгласно договор”, без да е конкретизиран договорът по какъвто и да е признак (дата на сключване или контрагенти между, които е сключен). Предметът на спорната фактура по никакъв начин не индивидуализиран и не може да се изведе категоричен извод, че е свързан именно с представения по делото договор от 17.03.2009 г. между [фирма] и [фирма] и прецентация.

Дори да се приеме, че така представеният договор и приложения към него са свързани именно с тази фактура, съдът намира следното:

На първо място, по делото спорната фактура не е придружена от „разбивка на цената по вид реклама” така, както това е предвидено в чл. 7 от договора от

17.03.2009 г., а от съдържанието на фактурата е видно, че фактурираните услуги, за които са твърди, че са извършени от изпълнителя, не са конкретизирани. Не са представени доказателства за извършено „договоряне“ по смисъла на чл. 3, ал. 2 от договора и такива за одобряване от страна на възложителя на сайтове, на които да бъде публикувана рекламата съгласно договореното в чл. 3, ал. 3 от същия. Не са ангажирани и доказателства за предаване на „логото на фирмата за срока на действие на договора за поставянето му върху рекламните материали“, както и такива по отношение на рекламата на сайта на възложителя, която следва да е извършвана в изпълнение на Приложение № 2 към договора. При прочит на представената по делото презентация се констатира, че в същата се съдържа единствено структурирана фирмена и търговска обща информация за възложителя, с която последният разполага, но доказателства за предаването и на изпълнителя с оглед изпълнение предмета на договора по делото не са представени. Единствено подписаният договор между жалбоподателя и доставчика, приложенията към него и приемо-предавателния протокол, не доказват реалното осъществяване на спорните услуги по процесната фактура. Въпреки дадените на жалбоподателя указания с разпореждането за насрочване от 04.06.2012 г. относно разпределението на доказателствената тежест, да представи доказателства за реалност на спорната доставка, включително чрез ангажиране на гласни доказателствени средства, той не прояви процесуална активност в указания му смисъл. Предвид това, съдът следва да приеме недоказаните факти за неслучили се. За попълване на делото с доказателства в посочения по-горе смисъл поведението на доставчика е без значение.

Отделно от това, по делото не са ангажирани и доказателства досежно лицата подготвили презентацията и правоотношенията, в които са с доставчика, липсват доказателства за техническата и материална обезпеченост на доставчика да изпълни задълженията си по договора. Макар и неводещо за извода досежно реалността на спорната доставка, за целите на данъчното облагане следва да се установи и докаже по какъв начин е извършена услугата, с какъв кадрови и технически ресурс е разполагал доставчикът, за да я осъществи и т.н. Съдът намира, че такива доказателства не са ангажирани от жалбоподателя, както в хода на ревизионното производство, така и във фазата на съдебното обжалване на РА. Жалбоподателят не използва предоставените му от процесуалния закон средства за приобщаване към делото на доказателства за установяване на посочените факти и обстоятелства от значение за крайния извод на съда (чл. 192 ГПК, във вр. с пар. 2 ДР ДОПК).

По всички така изложение съображения съдът намира, че правилно и законосъобразно, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 ЗДДС, във вр. с чл. 69, ал. 1, т. 1 ЗДДС и чл. 70, ал. 5 ЗДДС, органите по приходите са приели, че не е налице право на приспадане на данъчен кредит по доставките, за които се твърди, че са извършени от [фирма]. Наличието на фактури не доказва реалното извършване на доставките. Фактурите следва да са придружени с други доказателства, насочени към установяване на основната, водеща предпоставка за признаване на правото на данъчен кредит – облагаема

доставка на стока или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 ЗДДС. Непредставянето на документи и неангажирането на други доказателства, доказващи реалността на фактурираните услуги в процесната хипотеза, влече след себе си като правна последица непризнаването на получателя на правото на данъчен кредит. Съдът намира, че такива доказателства не са ангажирани от жалбоподателя, както в хода на ревизионното производство, така и във фазата на съдебното обжалване на РА. Предвид това, законосъобразно с РА е отказано право на приспадане на данъчен кредит по доставки от [фирма] по посочената по-горе фактура. Признаването на правото на данъчен кредит е свързано с установяване по несъмнен начин на реалността на доставката.

Предвид всичко изложено по – горе, съдът намира, че не са налице материалноправните предпоставки за признаване право на данъчен кредит на [фирма] по спорните фактури. При недоказаност на реалността на доставките на стоки или услуги, изпълнението на останалите законови изисквания, не води до признаване правото на приспадане на данъчен кредит. Събраните по делото доказателства не установяват реалното изпълнение от [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] на фактурираните от тях продажби на услуги. При това положение за целите на облагането по ЗДДС не са възникнали данъчни събития, няма основание за начисляване на ДДС от доставчика и няма право на приспадане на данъчен кредит от получателя. В процесния случай реалност не се установи, поради което оспорването по жалбата, като неоснователно и недоказано, следва да бъде отхвърлено изцяло.

Относно задълженията по ЗКПО:

Директорът на Д"О." е намерил жалбата във връзка с процесните фактури за 2009 г., в частта досежно увеличения финансов резултат, вследствие на което е определен на корпоративен данък в размер на 41637,20 лв. на дружеството-жалбоподател за неоснователна. Посочил е, че във връзка с фактурите, издадени от доставчиците [фирма], [фирма] и фактури № 219/11.08.2009 г., № 224/14.08.2009 г. и фактура № 226/16.08.2009 г, издадени от [фирма] не са представени безспорни доказателства за реалност на обективирания с тях стопански операции. Предвид изложеното по – горе от съда в частта по ЗДДС относно липсата на реално извършени услуги, осъществен е фактическият състав на чл. 16, ал. 2, т. 4 ЗКПО по отношение на задълженията за корпоративен данък за 2009 г.

В случая, изложените в РА мотиви, обосноваващи извършеното увеличение на финансовия резултат се позовават на формирания от органа по приходите извод за липса на реални доставки в частта по ЗДДС. Доколкото съдът прие, че с процесните фактури не са документирани реално осъществени стопански операции (доставки на стоки и услуги), правилно органът по приходите е преценил, че отразените въз основа на тях счетоводни разходи не следва да бъдат признати за целите на данъчното облагане.

Съгласно чл. 10, ал. 1 ЗКПО, счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводство, отразяващ вярно стопанската операция. При тълкуването на понятието документална обоснованост в цитираната

разпоредба се налага извода, че следва да са налице кумулативно две условия - от една страна документът следва да съдържа необходимите реквизити, посочени в Закона за счетоводството, а от друга документът да отразява вярно стопанската операция.

Доколкото в случая не са налице вярно и точно отразени реално възникнали стопански операции, то не са налице и основания за признаване на счетоводния разход при формиране на данъчния финансов резултат с оглед разпоредбата на чл. 26, т. 2 ЗКПО, която е приложима в случая. Нормата на чл. 26, т. 2 ЗКПО изрично предвижда, че не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон.

Разпоредбата на чл. 23, ал. 2, т. 1 ЗКПО разписва, че за целите на определяне на данъчния финансов резултат, когато в закона е посочено, че разход (загуба) не се признава за данъчни цели, с този разход (загуба) се увеличава счетоводния финансов резултат в годината на счетоводното отчитане на разхода (загубата) и не се преобразуват счетоводните финансови резултати през следващите години.

В случая с оглед установените обстоятелства следва да се приложи разпоредбата на чл. 16, ал. 2, т. 4 ЗКПО (в релевантната редакция), съгласно която за отклонение от данъчно облагане се смята и заплащане на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени. В тази връзка следва да се имат предвид изцяло изложените съображения в частта на решението относно отказа на правото на приспадане на данъчен кредит по фактурите и съображенията за липса на реално осъществени доставки от цитираните доставчици, визирани в частта по ЗДДС. След като е установено, че няма реално извършена доставка, то изцяло се осъществява фактическия състав на чл. 16, ал. 2, т. 4 ЗКПО и тъй като платените от жалбоподателя суми по фактурите имат характера на разход, участващ във формиране на финансовия резултат, то съответно те подлежат на данъчно регулиране по реда на чл. 23, ал. 2, т. 1 ЗКПО.

Предвид изложеното по-горе досежно нереалността на спорните доставки, в частта по ЗДДС, съдът намира, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 23, ал. 2, т. 1 ЗКПО (в релевантната редакция) във вр. с чл. 26, т. 2 ЗКПО. Осъществен е фактическият състав на чл. 16, ал. 2, т. 4 ЗКПО - заплащане на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени. Недоказана реална доставка, дори документално оформена в счетоводството, не поражда права за данъчно задълженото лице, както по отношение на косвени, така и по отношение на преките данъци. Законът във всички случаи изисква, доказателства за реалност на доставката. Извършеното от ревизираното лице намаление на счетоводния финансов резултат е било осъществено без основание.

По разноските:

Предвид направените от страните искания за присъждане на разноски и юрисконсултско възнаграждение в съдебното заседание на 06.12.2012 г. и на основание чл. 161, ал. 1, изр. второ и трето ДОПК, съдът следва да се произнесе по присъждането на такива. По делото дружеството-жалбоподател е сторило разноски за държавна такса за образуване на съдебното производство в размер на 50,00 лв., и адвокатско възнаграждение в размер на

5340,00 лв. на адв. Д. съгласно представения Договор за правна защита и съдействие с № 8 от 30.07.2012 г. При този изход на спора, обаче, на [фирма] разноси не се следват. Разноси за юрисконсултско възнаграждение следва да се присъдят на ответника в размер на 4458,75 (четири хиляди четиристотин петдесет и осем цяло и седемдесет и пет стотни) лв. съобразно материалния интерес, на основание чл. 8, във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, във вр. с чл. 161, ал. 1, изр. второ и трето ДОПК. Водим от горното и на осн. чл. 160, ал. 1 ДОПК и чл. 161, ал. 1 ДОПК, Административен съд София - град, Първо отделение, 21 състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ, оспорването по подадената жалба от [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управлението в [населено място], район „П.“,[жк], [улица], ет. 2, уточнена с молба от 15.05.2012 г., срещу Ревизионен акт № [ЕГН] от 02.09.2011 г., издаден от И. Д. И. – Д. - главен инспектор по приходите при Териториална дирекция на Националната агенция за приходите–С., Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“, в потвърдената и изменена от директора на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“, сега Дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ - С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, части с Решение № 532 от 12.03.2012 г.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управлението в [населено място], район „П.“,[жк], [улица], ет. 2, да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, сума в размер на 4458,75 (четири хиляди четиристотин петдесет и осем цяло и седемдесет и пет стотни) лв.– юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред тричленен състав на Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок, считано от съобщението и получаване на препис от него от страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: